

Proposal for the Reform of the Law on Obligations; Secs. 194 – 389

– Based on the Modernized German Law on Obligations (2001 ~) –

(Uncorrected Thai translation from the manuscripts in German)

Current Sections	Proposals
บรรพ ๒ นี้ ลักษณะ ๑ บทเบ็ดเสร็จทั่วไป หมวด ๑ วัตถุประสงค์แห่งนี้	
194 ด้วยอำนาจแห่งมูลหนี้ เจ้าหนี้ย่อมมีสิทธิจะเรียกให้ลูกหนี้ชำระหนี้ได้ อนึ่ง การชำระหนี้ด้วยงวดเว้นการอันใดอันหนึ่งก็ย่อมมีได้	[สิทธิและภาระผูกพันแห่งหนี้] (1) <Same as the current provision Sec. 194>
	(2) นอกจากนี้ ตามเนื้อหาของนิติสัมพันธ์แห่งหนี้ คู่กรณีทุกฝ่ายมีภาระผูกพันในการปกป้องรักษาสิทธิ ทรัพย์สินและประโยชน์ทางกฎหมายของฝ่ายอื่น [Optional]
	(3) เมื่อลูกหนี้ได้กระทำการชำระหนี้ แต่การนั้นไม่เหมาะสมตามเนื้อหาของหนี้ โดยเฉพาะในประเภท จำนวน หรือคุณภาพของสิ่งที่ได้ส่งมอบให้เจ้าหนี้ เจ้าหนี้ย่อมมีสิทธิจะเรียกให้ลูกหนี้แก้ไขสิ่งนั้นให้เป็นสมบูรณ์ได้ เว้นแต่เจ้าหนี้ก่อให้เกิดสถานการณ์นั้นขึ้นด้วยตัวเอง
195 เมื่อทรัพย์สินซึ่งเป็นวัตถุประสงค์แห่งหนี้ได้ระบุไว้แต่เพียงเป็นประเภท และถ้าตามสภาพแห่งนิติกรรม หรือตามเจตนาของคู่กรณีไม่อาจจะกำหนดได้ว่าทรัพย์สินนั้นจะพึงเป็นชนิดอย่างไรไซ้ ท่านว่าลูกหนี้จะต้องส่งมอบทรัพย์สินชนิดปานกลาง ถ้าลูกหนี้ได้กระทำการอันตนจะพึงต้องทำเพื่อส่งมอบทรัพย์สินนั้นทุกประการแล้วก็ดี หรือถ้าลูกหนี้ได้เลือกกำหนดทรัพย์สินที่จะส่งมอบแล้วด้วยความยินยอมของเจ้าหนี้ก็ดี ท่านว่าทรัพย์สินนั้นจึงเป็นวัตถุประสงค์แห่งหนี้จำเดิมแต่เวลานั้นไป	<Same as the current provision Sec. 195>
196 ถ้าหนี้เงินได้แสดงไว้เป็นเงินต่างประเทศ ท่านว่าจะส่งใช้เป็นเงินไทยก็ได้ การเปลี่ยนเงินนี้ ให้คิดตามอัตราแลกเปลี่ยนเงิน ณ สถานที่และในเวลาที่ใช้เงิน	<Same as the current provision Sec. 196>
197 ถ้าหนี้เงินจะพึงส่งใช้ด้วยเงินตราชนิดหนึ่งชนิดใดโดยเฉพาะอันเป็นชนิดที่ยกเลิกไม่ใช้กันแล้วในเวลาที่จะต้องส่งเงินใช้หนี้ไซ้ การส่งใช้เงินท่านให้ถือเสมือนหนึ่งว่ามีได้ระบุไว้ให้ใช้เป็นเงินตราชนิดนั้น	<Same as the current provision Sec. 197>

Current Sections	Proposals
<p>198</p> <p>ถ้าการอันมีกำหนดพึงกระทำเพื่อชำระหนี้นั้นมีหลายอย่าง แต่จะต้องกระทำเพียงการใดการหนึ่งแต่อย่างใดวิธีชำระ ท่านว่าสิทธิที่จะเลือกทำการอย่างใดนั้นตกอยู่กับฝ่ายลูกหนี้ เว้นแต่จะได้ตกลงกันกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น</p>	<p><Same as the current provision Sec. 198></p>
<p>199</p> <p>การเลือกนั้นท่านให้ทำด้วยแสดงเจตนาแก่คู่กรณีอีกฝ่ายหนึ่ง</p> <p>การชำระหนี้ได้เลือกทำเป็นอย่างใดแล้ว ท่านให้ถือว่าอย่างนั้นอย่างเดียวเป็นการชำระหนี้อันกำหนดให้กระทำแต่ต้นมา</p>	<p><Same as the current provision Sec. 199></p>
<p>200</p> <p>ถ้าจะต้องเลือกภายในระยะเวลาอันมีกำหนด และฝ่ายที่มีสิทธิจะเลือก มิได้เลือกภายในระยะเวลานั้นไซ้ ท่านว่าสิทธิที่จะเลือกนั้นยอมตกไปอยู่กับอีกฝ่ายหนึ่ง</p> <p>ถ้ามิได้กำหนดระยะเวลาให้เลือกไซ้ เมื่อหนี้ถึงกำหนดชำระ ฝ่ายที่ไม่มีสิทธิจะเลือกอาจกำหนดเวลาพอสมควรแก่เหตุ แล้วบอกกล่าวให้ฝ่ายนั้นใช้สิทธิเลือกภายในเวลาอันนั้น</p>	<p><Same as the current provision Sec. 200></p>
<p>201</p> <p>ถ้าบุคคลภายนอกจะพึงเป็นผู้เลือก ท่านให้กระทำด้วยแสดงเจตนาแก่ลูกหนี้ และลูกหนี้จะต้องแจ้งความนั้นแก่เจ้าหนี้</p> <p>ถ้าบุคคลภายนอกนั้นไม่อาจจะเลือกได้ก็ดี หรือไม่เต็มใจจะเลือกก็ดี ท่านว่าสิทธิที่จะเลือกตกไปอยู่กับฝ่ายลูกหนี้</p>	<p><Same as the current provision Sec. 201></p>
<p>202</p> <p>ถ้าการอันจะพึงต้องทำเพื่อชำระหนี้นั้นมีหลายอย่างและอย่างใดอย่างหนึ่งตกเป็นอันพ้นวิสัยจะทำได้มาแต่ต้นก็ดี หรือกลายเป็นพ้นวิสัยในภายหลังก็ดี ท่านให้จำกัดหนี้ไว้เพียงการชำระหนี้อย่างอื่นที่ไม่พ้นวิสัย อนึ่ง การจำกัดอันนี้ย่อมไม่เกิดมีขึ้น หากว่าการชำระหนี้กลายเป็นพ้นวิสัย เพราะพฤติการณ์อันใดอันหนึ่งซึ่งฝ่ายที่ไม่มีสิทธิจะเลือกนั้นต้องรับผิดชอบ</p>	<p><Same as the current provision Sec. 202></p>
<p style="text-align: center;">หมวด ๒ ผลแห่งหนี้</p> <p style="text-align: center;">ส่วนที่ ๑ การไม่ชำระหนี้</p>	
<p>203</p> <p>ถ้าเวลาอันจะพึงชำระหนี้นั้นมีได้กำหนดลงไว้ หรือจะอนุมานจากพฤติการณ์ทั้งปวงก็ไม่ได้ไซ้ ท่านว่าเจ้าหนี้อย่อมจะเรียกให้ชำระหนี้ได้โดยพลัน และฝ่ายลูกหนี้ก็ย่อมจะชำระหนี้ของตนได้โดยพลันดุจกัน</p> <p>ถ้าได้กำหนดเวลาไว้ แต่หากกรณีเป็นที่สงสัย ท่านให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่า เจ้าหนี้จะเรียกให้ชำระหนี้ก่อนเวลานั้น</p>	<p><Same as the current provision Sec. 203></p>

Current Sections	Proposals
หาได้ไม่ แต่ฝ่ายลูกหนี้จะชำระหนี้ก่อนกำหนดนั้นก็ได้อ	
<p>219 [Repealed]</p> <p>ถ้าการชำระหนี้กลายเป็นพันธวิสัยเพราะเหตุการณ์อันใดอันหนึ่งซึ่งเกิดขึ้นภายหลังที่ได้ก่อหนี้ และซึ่งลูกหนี้ไม่ต้องรับผิดชอบนั้นไซ้ ท่านว่าลูกหนี้เป็นอันหลุดพ้นจากการชำระหนี้ นั้น</p> <p>ถ้าภายหลังที่ได้ก่อหนี้ขึ้นแล้วนั้น ลูกหนี้กลายเป็นคนไม่สามารถจะชำระหนี้ได้ไซ้ ท่านให้ถือเสมือนว่าเป็นเหตุการณ์ที่ทำให้การชำระหนี้ตกเป็นอันพันธวิสัยฉะนั้น</p>	<p>203/1 [ความระงับภาระผูกพันในปฏิบัติตามหนี้]</p> <p>(1) ลูกหนี้หลุดพ้นจากภาระผูกพันในการปฏิบัติตามหนี้ และเจ้าหนี้นิยมนเสียสิทธิที่จะเรียกร้องการนั้นไปเลย ในขอบเขตเท่าที่การนั้นกลายเป็นพันธวิสัย วิธีเดียวกันนี้ ให้ใช้บังคับแก่กรณีที่ลูกหนี้กลายเป็นคนไม่สามารถจะปฏิบัติตามหนี้ได้ด้วย</p>
	<p>(2) ลูกหนี้ปฏิเสธการปฏิบัติตามหนี้ก็ได้ ตราบเท่าที่จะต้องการใช้ความพยายามและค่าใช้จ่ายจำนวนมากเกินควรซึ่งไม่เป็นธรรมตามหลักสุจริต ในการพิจารณาประการนี้ ให้คิดเกี่ยวกับเรื่องว่าลูกหนี้ต้องรับผิดชอบในการเกิดเหตุการณ์นั้นหรือไม่ด้วย</p>
	<p>(3) นอกจากนี้ ในกรณีที่ลูกหนี้จะต้องปฏิบัติตามชำระหนี้ด้วยตัวของตนเอง ลูกหนี้ปฏิเสธการชำระหนี้ก็ได้ หากมีพฤติการณ์พิเศษอันใดซึ่งทำให้การเรียกร้องเพื่อการปฏิบัตินั้นจะไม่เหมาะสม ตามที่เปรียบเทียบระหว่างผลประโยชน์ของทั้งสองฝ่าย</p>
	<p>(4) เจ้าหนี้นิยมนเสียสิทธิที่บัญญัติไว้ในมาตรา 203/2 215 วรรค 1 และ 218</p>
	<p>(5) ในกรณีสัญญาต่างตอบแทนอันใดอันหนึ่ง คู่สัญญาทุกฝ่ายมีสิทธิและภาระผูกพันที่บัญญัติไว้ในมาตรา 370 372 387 และ 389</p>
<p>228 [Moved in]</p> <p>ถ้าพฤติการณ์ซึ่งทำให้การชำระหนี้เป็นอันพันธวิสัยนั้นเป็นผลให้ลูกหนี้ได้มาซึ่งของแทนที่ดี หรือได้สิทธิเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนเพื่อทรัพย์สินอันจะพึงได้แก่ตนนั้นก็ดี ท่านว่าเจ้าหนี้จะเรียกให้ส่งมอบของแทนที่ได้รับไว้ หรือจะเข้าเรียกเอาค่าสินไหมทดแทนเสียเองก็ได้</p> <p>ถ้าเจ้าหนี้นิยมนเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนเพราะการไม่ชำระหนี้และถ้าใช้สิทธินั้นดังได้ระบุไว้ในวรรคต้นไซ้ ค่าสินไหมทดแทนอันจะพึงใช้แก่เจ้าหนี้นั้นนิยมนลดจำนวนลงเพียงเสมอราคาแห่งของแทนซึ่งลูกหนี้ได้รับไว้หรือเสมอจำนวนค่าสินไหมทดแทนที่ลูกหนี้จะเรียกร้องได้นั้น</p>	<p>203/2 [สิทธิที่เรียกให้ส่งมอบของแทน]</p> <p>ถ้าพฤติการณ์ซึ่งทำให้ลูกหนี้หลุดพ้นจากภาระผูกพันในการชำระหนี้ตามมาตรา 203/1 นั้น เป็นเหตุผลให้ลูกหนี้ได้มาซึ่งของแทนเพื่อทรัพย์สินอันจะพึงมอบให้แก่เจ้าหนี้นั้นก็ดี หรือได้สิทธิเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนก็ดี เจ้าหนี้จะเรียกให้ส่งมอบของแทนที่ได้รับไว้ หรือให้ออนสิทธิเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนก็ได้</p>
<p>204 [Improved]</p> <p>ถ้าหนี้ถึงกำหนดชำระแล้ว และภายหลังแต่นั้นเจ้าหนี้ได้ให้คำเตือนลูกหนี้แล้ว ลูกหนี้อย่างไม่ชำระหนี้ไซ้ ลูกหนี้ได้ชื่อว่าผิดนัดเพราะเขาเตือนแล้ว</p>	<p>204 [ลูกหนี้ตกเป็นผู้ผิดนัด]</p> <p>(1) ถ้าหนี้ถึงกำหนดชำระแล้ว และภายหลังแต่นั้นเจ้าหนี้ได้ให้คำเตือนลูกหนี้แล้ว ลูกหนี้อย่างไม่ชำระหนี้ไซ้ ลูกหนี้ได้ชื่อว่าผิดนัดเพราะเขาเตือนแล้ว อนึ่ง การฟ้องต่อศาลเรียกร้องให้ชำระหนี้ หรือการจัดส่งจดหมายแจ้งหนี้ในกระบวนการติดตามหนี้ ให้ถือว่าเป็นการเตือน</p>

Current Sections	Proposals
<p>ถ้าได้กำหนดเวลาชำระหนี้ไว้ตามวันแห่งปฏิทิน และลูกหนี้มิได้ชำระหนี้ตามกำหนดไซ้ ท่านว่าลูกหนี้ตกเป็นผู้ผิดนัดโดยมีพักต้องเตือนเลย วิธีเดียวกันนี้ท่านให้ใช้บังคับแก่กรณีที่ต้องบอกกล่าวล่วงหน้าก่อนการชำระหนี้ ซึ่งได้กำหนดเวลาลงไว้ อาจคำนวณนับได้โดยปฏิทินนับแต่วันที่ได้ออกกล่าว</p>	<p>(2) ให้ลูกหนี้ตกเป็นผู้ผิดนัดทันทีที่หนี้ถึงกำหนดชำระแล้ว โดยไม่จำเป็นต้องให้คำเตือนเลย เมื่อ</p> <ol style="list-style-type: none"> ได้กำหนดเวลาชำระหนี้ไว้ตามวันแห่งปฏิทิน ในกรณีที่คู่กรณีต้องปฏิบัติการอันใดอันหนึ่งล่วงหน้าก่อนการชำระหนี้ ได้กำหนดเวลาลงไว้ เพื่อให้อาจคำนวณนับได้โดยปฏิทินนับแต่วันที่ได้ปฏิบัติการนั้น
	<ol style="list-style-type: none"> ลูกหนี้ปฏิเสธการปฏิบัติการชำระหนี้หรือการแก้ไขสิ่งของตนได้ส่งมอบแล้วให้เป็นสมบูรณ์อย่างจริงจังและเด็ดขาด หรือ มีพฤติการณ์พิเศษอันใดซึ่งทำให้ความตกเป็นผู้ผิดนัดทันทีเป็นธรรม ตามที่เปรียบเทียบระหว่างผลประโยชน์ของทั้งสองฝ่าย
<p>205</p> <p>ตราบไต่การชำระหนี้ยังมิได้กระทำการลงเพราะพฤติการณ์อันใดอันหนึ่งซึ่งลูกหนี้ไม่ต้องรับผิดชอบ ตราบนั้นลูกหนี้ยังหาได้ชื่อว่าผิดนัดไม่</p>	<p align="center"><Same as the current provision Sec. 205></p>
<p>206 [Repealed]</p> <p>ในกรณีนี้อันเกิดแต่มูลละเมิด ลูกหนี้ได้ชื่อว่าผิดนัดมาแต่เวลาที่ทำการละเมิด</p>	<p>206 [ความรับผิดชอบของลูกหนี้]</p> <p>(1) ลูกหนี้ต้องรับผิดชอบในความจงใจหรือประมาทเลินเล่อของตน เว้นแต่เขาต้องรับผิดชอบอย่างเข้มงวดหรืออ่อนกว่านั้นตามที่กำหนดไว้หรือตามเนื้อหาอย่างอื่นในนิติสัมพันธ์แห่งหนี้ โดยเฉพาะการรับประกันหรือความเสี่ยงในการจัดซื้อ ให้นำบทบัญญัติแห่งมาตรา 429 มาใช้บังคับโดยอนุโลม</p>
	<p>(2) ผู้ใดกระทำโดยประมาทเลินเล่อ คือกระทำโดยไม่ได้ใช้ความระมัดระวังตามความคาดหวังโดยนัยแห่งนิติสัมพันธ์ตามปกติธรรมดา</p>
	<p>(3) ให้ลูกหนี้หลุดพ้นก่อนล่วงหน้าจากความรับผิดชอบต่อถ้อยฉลหรือความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงไม่ได้</p>
	<p>206/1 [ความระงับระวางในกิจการของตนเอง]</p> <p>บุคคลผู้ใดต้องใช้เพียงแต่ความระมัดระวังเช่นที่เขาเคยใช้ในกิจการของตนเท่านั้น ไม่อาจพ้นจากความรับผิดชอบต่อความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงได้</p>
<p>217 [Moved in]</p> <p>ลูกหนี้จะต้องรับผิดชอบในความเสียหายบรรดาที่เกิดแต่ความประมาทเลินเล่อในระหว่างเวลาที่ตนผิดนัด ทั้งจะต้องรับผิดชอบในการที่การชำระหนี้กลายเป็นพันวิสัย เพราะอุบัติเหตุอันเกิดขึ้นในระหว่างเวลาที่ผิดนัดด้วย เว้นแต่ความเสียหายนั้นถึงแม้ว่าตนจะได้ชำระหนี้ทันเวลากำหนดก็จะต้องเกิดมีอยู่นั่นเอง</p>	<p>206/2 [ความรับผิดชอบในระหว่างเวลาที่ลูกหนี้ผิดนัด]</p> <p align="center"><Same as the current provision Sec. 217></p> <p>ลูกหนี้จะต้องรับผิดชอบในความเสียหายบรรดาที่เกิดแต่ความประมาทเลินเล่อในระหว่างเวลาที่ตนผิดนัด ทั้งจะต้องรับผิดชอบในการที่การชำระหนี้กลายเป็นพันวิสัย เพราะอุบัติเหตุอันเกิดขึ้นในระหว่างเวลาที่ผิดนัดด้วย เว้นแต่ความเสียหายนั้นถึงแม้ว่าตนจะได้ชำระหนี้ทันเวลากำหนดก็จะต้องเกิดมีอยู่นั่นเอง</p>
<p>220 [Moved in]</p>	<p>206/3 [ความรับผิดชอบของลูกหนี้กับบุคคลภายนอก]</p>

Current Sections	Proposals
<p>ลูกหนี้ต้องรับผิดชอบในความผิดของตัวเองแทนแห่งตน กับทั้งของบุคคลที่ตนใช้ในการชำระหนี้โดยขนาดเสมอกับว่าเป็นความผิดของตนเองฉะนั้น แต่บทบัญญัติแห่งมาตรา ๓๗๓ ให้อำนาจบังคับแก่กรณีเช่นนี้ด้วยไม่</p>	<p><Same as the current provision Sec. 220> ลูกหนี้ต้องรับผิดชอบในความผิดของตัวเองแทนแห่งตน กับทั้งของบุคคลที่ตนใช้ในการชำระหนี้โดยขนาดเสมอกับว่าเป็นความผิดของตนเองฉะนั้น แต่บทบัญญัติแห่งมาตรา 206 วรรค 3 ให้อำนาจบังคับแก่กรณีเช่นนี้ด้วยไม่</p>
<p>207 ถ้าลูกหนี้ขอปฏิบัติการชำระหนี้ และเจ้าหนี้ไม่รับชำระหนี้ นั้นโดยปราศจากมูลเหตุอันจะอ้างกฎหมายได้ไซ้ ท่านว่าเจ้าหนี้ตกเป็นผู้ผิดนัด</p>	<p><Same as the current provision Sec. 207></p>
<p>208 การชำระหนี้จะให้สำเร็จผลเป็นอย่างไร ลูกหนี้จะต้องขอปฏิบัติการชำระหนี้ต่อเจ้าหนี้เป็นเช่นนั้นโดยตรง</p>	<p><Same as the current provision Sec. 208 (1)></p>
<p>แต่ถ้าเจ้าหนี้ได้แสดงแก่ลูกหนี้ จะไม่รับชำระหนี้ก็ดี หรือเพื่อที่จะชำระหนี้จำเป็นที่เจ้าหนี้จะต้องกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งก่อนก็ดี ลูกหนี้จะบอกกล่าวแก่เจ้าหนี้ว่า ได้เตรียมการที่จะชำระหนี้ไว้พร้อมเสร็จแล้วให้เจ้าหนี้รับชำระหนี้ นั้นเท่านี้ก็นับว่าเป็นการเพียงพอแล้ว ในกรณีเช่นนี้ท่านว่าคำบอกกล่าวของลูกหนี้นั้นก็เสมอกับคำขอปฏิบัติการชำระหนี้</p>	<p><Same as the current provision Sec. 208 (2)></p>
<p>209 ถ้าได้กำหนดเวลาไว้เป็นแน่นอนเพื่อให้เจ้าหนี้กระทำการอันใด ท่านว่าจะขอปฏิบัติการชำระหนี้จะต้องทำก็แต่เมื่อเจ้าหนี้ทำการอันนั้นภายในเวลากำหนด</p>	<p><Same as the current provision Sec. 209></p>
<p>210 ถ้าลูกหนี้จำต้องชำระหนี้ส่วนของตนต่อเมื่อเจ้าหนี้ชำระหนี้ตอบแทนด้วยไซ้ แม้ถึงว่าเจ้าหนี้จะได้เตรียมพร้อมที่จะรับชำระหนี้ตามที่ลูกหนี้ขอปฏิบัติแล้วก็ตาม หากไม่เสนอที่จะกระทำการชำระหนี้ตอบแทนตามที่พึงต้องทำ เจ้าหนี้ก็เป็นอันได้ชื่อว่าผิดนัด</p>	<p><Same as the current provision Sec. 210></p>
<p>211 ในเวลาที่ลูกหนี้ขอปฏิบัติการชำระหนี้ก็ดี หรือในเวลาที่กำหนดไว้ให้เจ้าหนี้ทำการอย่างใดอย่างหนึ่งโดยกรณีที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๐๙ นั้นก็ดี ถ้าลูกหนี้มีได้อยู่ในสถานะที่จะสามารถชำระหนี้ได้ไซ้ ท่านว่าเจ้าหนี้ยังหาผิดนัดไม่</p>	<p><Same as the current provision Sec. 211></p>
<p>212 ถ้ามิได้กำหนดเวลาชำระหนี้ไว้ก็ดี หรือถ้าลูกหนี้มีสิทธิที่จะชำระหนี้ได้ก่อนเวลากำหนดก็ดี การที่เจ้าหนี้มีเหตุขัดข้องชั่วคราวไม่อาจรับชำระหนี้ที่เขาขอปฏิบัติแก่ตนได้นั้น หากทำให้เจ้าหนี้ตกเป็นผู้ผิดนัดไม่ เว้นแต่ลูกหนี้จะได้บอกกล่าวการชำระหนี้ไว้ล่วงหน้าโดยเวลาอันสมควร</p>	<p><Same as the current provision Sec. 212></p>
	<p>212/1 [ผลจากที่เจ้าหนี้ผิดนัด]</p>

Current Sections	Proposals
	(1) ระหว่างเวลาที่เจ้าหนี้เป็นผู้ผิดนัดนั้น ลูกหนี้ต้องรับผิดชอบเพียงแต่ต่อความสนใจและความประมาทเล็กน้อยอย่างร้ายแรงเท่านั้น
	(2) ถ้าทรัพย์สินซึ่งเป็นวัตถุแห่งหนี้นั้นได้ระบุไว้แต่เพียงเป็นประเภท ภาระผูกพันในการรับภัยแห่งการตกเป็นพันวิสัยนั้นจะส่งผ่านไปยังเจ้าหนี้ในขณะที่เจ้าหนี้ตกเป็นผู้ผิดนัดโดยเหตุที่เขาไม่รับสิ่งที่ลูกหนี้ได้ส่งมอบให้ตนเป็นการชำระหนี้
<p>221 [Sec. No. changed] หนี้เงินอันต้องเสียดอกเบี้ยนั้น ท่านว่าจะคิดดอกเบี้ยในระหว่างที่เจ้าหนี้ผิดนัดหาได้ไม่</p>	<p>212/2 [การสิ้นสุดดอกเบี้ยในระหว่างที่เจ้าหนี้ผิดนัด] <Same as the current provision Sec. 221></p>
<p>213 ถ้าลูกหนี้ละเลยไม่ชำระหนี้ของตน เจ้าหนี้จะร้องขอต่อศาลให้สั่งบังคับชำระหนี้ก็ได้ เว้นแต่สภาพแห่งหนี้จะไม่เปิดช่องให้ทำเช่นนั้นได้ เมื่อสภาพแห่งหนี้ไม่เปิดช่องให้บังคับชำระหนี้ได้ ถ้าวัตถุแห่งหนี้เป็นอันให้กระทำการอันหนึ่งอันใด เจ้าหนี้จะร้องขอต่อศาลให้สั่งบังคับให้บุคคลภายนอกกระทำการอันนั้นโดยให้ลูกหนี้เสียค่าใช้จ่ายให้ก็ได้ แต่ถ้าวัตถุแห่งหนี้เป็นอันให้กระทำนิติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งไซ้ ศาลจะสั่งให้ถือเอาตามคำพิพากษาแทนการแสดงเจตนาของลูกหนี้ก็ได้ ส่วนหนี้ซึ่งมีวัตถุเป็นอันจะให้งดเว้นการอันใด เจ้าหนี้จะเรียกร้องให้รื้อถอนการที่ได้กระทำไปแล้วนั้นโดยให้ลูกหนี้เสียค่าใช้จ่าย และให้จัดการอันควรเพื่อกาลภายหน้าด้วยก็ได้ อนึ่ง บทบัญญัติในวรรคทั้งหลายที่กล่าวมาาก่อนนี้ หากกระทบกระทั่งถึงสิทธิที่จะเรียกเอาค่าเสียหายไม่</p>	<p><Same as the current provision Sec. 213></p>
<p>214 เจ้าหนี้มีสิทธิที่จะให้ชำระหนี้ของตนจากทรัพย์สินของลูกหนี้จนสิ้นเชิง รวมทั้งเงินและทรัพย์สินอื่นๆ ซึ่งบุคคลภายนอกค้างชำระแก่ลูกหนี้ด้วย</p>	<p><Same as the current provision Sec. 214></p>
<p>215 [Improved] เมื่อลูกหนี้ไม่ชำระหนี้ให้ต้องตามความประสงค์อันแท้จริงแห่งมูลหนี้ไซ้ เจ้าหนี้จะเรียกเอาค่าสินไหมทดแทนเพื่อความเสียหายอันเกิดแต่การนั้นก็ไต่</p>	<p>215 [ความรับผิดชอบเพราะอุปสรรคในการชำระหนี้ – บทเบ็ดเสร็จทั่วไป] (1) เมื่อลูกหนี้ไม่ชำระหนี้ให้ต้องตามความประสงค์อันแท้จริงแห่งมูลหนี้ เจ้าหนี้จะเรียกเอาค่าชดเชยเพื่อความเสียหายอันเกิดแต่การนั้นก็ไต่ ไม่ว่าจะการไม่ชำระหนี้เป็นรูปแบบใดและในขอบเขตเท่าใด อนึ่ง การใช้สิทธินี้ไม่กระทบกระทั่งถึงสิทธิที่เรียกร้องการชำระหนี้หรือการแก้ไขสิ่งที่ตนได้รับแล้วให้เป็นสมบูรณ์</p>
	<p>(2) ภายใต้ง่อนไขเพิ่มเติมที่บัญญัติไว้ในมาตรา 216 หรือ 218 เจ้าหนี้จะดเรียกร้องการชำระหนี้หรือการแก้ไขสิ่งที่ตนได้รับแล้วให้เป็นสมบูรณ์ และเรียกเอาค่าสินไหมทดแทนการนั้น</p>

Current Sections	Proposals
	ก็ได้
	(3) เจ้าหนี้ย่อมตัดสิทธิในการเรียกร้องการชำระหนี้หรือในการแก้ไขสิ่งที่ยึดไว้แล้วให้เป็นสมบูรณ์ ในขอบเขตเท่าที่เขาเรียกเอาค่าสินไหมทดแทนการนั้นแล้วตามวรรค 2 นอกจากนี้ ถ้าเจ้าหนี้เรียกเอาค่าสินไหมทดแทนการชำระหนี้เสียในขอบเขตทั้งช่วงของหนี้ ลูกหนี้ย่อมมีสิทธิจะได้รับคืนสิ่งที่ยึดไว้ส่งมอบให้แก่เจ้าหนี้แล้วในวิธีเดียวกับการเลิกสัญญาตามมาตรา 391 และ 392
	(4) ยิ่งกว่านั้น เจ้าหนี้จะงดเรียกเอาค่าสินไหมทดแทนการชำระหนี้ตามวรรค 2 และเรียกเอาค่าชดเชยเพื่อจำนวนเงินที่สูญเสียซึ่งตนได้ใช้จ่ายแล้วโดยเชื่อว่าลูกหนี้จะชำระหนี้แน่นอนก็ได้ หากการใช้จ่ายนั้นมีเหตุผลเพียงพอ วันแต่วัตถุประสงค์ในการใช้จ่ายนั้นไม่อาจจะบรรลุได้ ไม่ว่าลูกหนี้จะปฏิบัติตามภาระผูกพันของตนอย่างซื่อสัตย์หรือไม่ก็ตาม
	(5) ให้ลูกหนี้หลุดพ้นจากความรับผิดชอบตามมาตรานี้ ในขอบเขตเท่าที่เขาไม่ต้องรับผิดชอบในพฤติการณ์อันใดซึ่งเกิดขึ้นภายหลังที่ได้ก่อหนี้และได้ชำระหนี้ในการชำระหนี้ของตน ไม่ว่าจะชำระหนี้เป็นรูปแบบใดและในขอบเขตเท่าใด
	(6) ในกรณีสัญญาต่างตอบแทนอันใด เจ้าหนี้สามารถใช้สิทธิที่เลิกสัญญาเพราะการไม่ชำระหนี้ตามมาตรา 387 ได้ ไม่ว่าลูกหนี้มีความรับผิดชอบในการไม่ชำระหนี้หรือไม่ก็ตาม
	<p>216 [ค่าสินไหมทดแทนเพราะลูกหนี้ไม่ชำระหนี้หรือชำระหนี้ไม่เหมาะสม]</p> <p>(1) เมื่อหนี้ค้างอยู่แล้ว ถ้าลูกหนี้ไม่ปฏิบัติตามชำระหนี้เลยก็ตีหรือถ้าได้ปฏิบัติแต่ล่าช้าไม่เสร็จ หรือเพียงแต่บางส่วนเท่านั้นหรือในสภาพที่ไม่เหมาะสมตามเนื้อหาของหนี้ก็ตี เจ้าหนี้จะกำหนดระยะเวลาพอสมควรเพื่อการชำระหนี้หรือการแก้ไขสิ่งที่ยึดไว้แล้วให้เป็นสมบูรณ์ก็ได้ หลังจากระยะเวลาอันนั้นได้สิ้นสุดไปแล้ว หากไม่ประสบผลสำเร็จ เจ้าหนี้จะระงับการเรียกปฏิบัติการนั้นแล้ว และเรียกเอาค่าสินไหมทดแทนในขอบเขตเท่าที่ลูกหนี้ไม่ได้ชำระหนี้เสร็จก็ได้</p>
	<p>(2) หลังจากระยะเวลานั้นได้สิ้นสุดไปแล้ว นอกจากนี้ เจ้าหนี้จะระงับการเรียกชำระหนี้หรือแก้ไขสิ่งที่ยึดไว้แล้วให้เป็นสมบูรณ์แล้ว และเรียกเอาค่าสินไหมทดแทนการชำระหนี้เสียในขอบเขตทั้งช่วงก็ได้ด้วย เมื่อ:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ลูกหนี้ไม่ได้ชำระหนี้เลย; 2. ลูกหนี้ได้ชำระหนี้ล่าช้าหรือเพียงแต่บางส่วนเท่านั้น แต่การชำระหนี้เป็นอย่างนี้เป็นอันไร้ประโยชน์แก่เจ้าหนี้ หรือ; 3. ลูกหนี้ไม่สำเร็จในการแก้ไขสิ่งที่ยึดไว้ส่งมอบแล้วใน

Current Sections	Proposals
	สภาพที่ไม่เหมาะสมตามเนื้อหาของหนังสือ เว้นแต่ความไม่เหมาะสมนั้นเป็นเรื่องเล็กน้อย
	(3) เจ้าหนี้สามารถใช้สิทธิที่เรียกเอาค่าสินไหมทดแทนการชำระหนี้ตามวรรค 1 หรือ 2 ทันทีได้ โดยไม่จำเป็นต้องกำหนดระยะเวลาเพื่อการชำระหนี้หรือการแก้ไขสิ่งที่ตนได้รับแล้วให้เป็นสมบูรณ์ เมื่อ: <ol style="list-style-type: none"> ลูกหนี้ปฏิเสธการปฏิบัติการชำระหนี้หรือการแก้ไขสิ่งที่ตนได้ส่งมอบแล้วอย่างจริงจังและเด็ดขาด วัตถุประสงค์แห่งหนี้ นั้น ว่าโดยสภาพหรือโดยเจตนาที่คู่กรณีได้แสดงไว้ จะเป็นผลสำเร็จได้ก็แต่ด้วยการชำระหนี้ ณ เวลาที่กำหนดก็ดี หรือภายในระยะเวลาอันใดอันหนึ่งซึ่งกำหนดไว้ก็ดี และกำหนดเวลาหรือระยะเวลาอันนั้นได้ล่วงพ้นไปโดยลูกหนี้มิได้ชำระหนี้
<p>216 [Improved]</p> <p>ถ้าโดยเหตุผิดนัด การชำระหนี้กลายเป็นอันไร้ประโยชน์แก่เจ้าหนี้ เจ้าหนี้จะบอกปิดไม่รับชำระหนี้ และจะเรียกเอาค่าสินไหมทดแทนเพื่อการไม่ชำระหนี้ก็ได้</p>	(4) นอกจากนี้ ถ้าการชำระหนี้จะกลายเป็นอันไร้ประโยชน์แก่เจ้าหนี้โดยเหตุที่ชำระหนี้ล่าช้าหรือเพียงแค่บางส่วนเท่านั้นก็ดี หรือปฏิบัติในสภาพที่ไม่เหมาะสมตามเนื้อหาของหนังสือก็ดี เจ้าหนี้จะเตือนแก่ลูกหนี้ล่วงหน้าว่าตนจะไม่ยอมรับการชำระหนี้ในลักษณะนี้หรือการแก้ไขความไม่เหมาะสมก็ได้ เมื่อลูกหนี้ไม่ได้ชำระหนี้เสร็จทันเวลาและในทั้งข้างให้เหมาะสมตามเนื้อหาของหนังสือ เจ้าหนี้จะบอกปิดไม่รับการชำระหนี้หรือการแก้ไขสิ่งที่ลูกหนี้ได้ส่งมอบแล้วให้เป็นสมบูรณ์ และเรียกเอาค่าสินไหมทดแทนการชำระหนี้เสียในขอบเขตทั้งหมดก็ได้ โดยไม่จำเป็นต้องกำหนดระยะเวลาเพื่อการชำระหนี้หรือการแก้ไขสิ่งที่ตนได้รับแล้วให้เป็นสมบูรณ์
	(5) บดบังญัตติแห่งวรรค 1 ถึง 3 นั้น นำมาใช้บังคับในกรณีศาลเห็นว่าลูกหนี้ต้องรับผิดชอบจากการไม่ชำระหนี้ตามคำพิพากษาถึงที่สุดและเด็ดขาด
<p>217 [Moved out]</p> <p>ลูกหนี้จะต้องรับผิดชอบในความเสียหายบรรดาที่เกิดจากความประมาทเลินเล่อในระหว่างเวลาที่ตนผิดนัด ทั้งจะต้องรับผิดชอบในการที่การชำระหนี้กลายเป็นพันวิสัย เพราะอุบัติเหตุอันเกิดขึ้นในระหว่างเวลาที่ผิดนัดด้วย เว้นแต่ความเสียหายนั้นถึงแม้ว่าตนจะได้ชำระหนี้ทันเวลากำหนดก็ยังคงจะต้องเกิดมีอยู่นั่นเอง</p>	217 (ยกเลิก)
<p>218 [Improved]</p> <p>ถ้าการชำระหนี้กลายเป็นพันวิสัยจะทำได้เพราะพฤติการณ์อันใดอันหนึ่งซึ่งลูกหนี้ต้องรับผิดชอบไซ้ ท่านว่าลูกหนี้จะต้องใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่เจ้าหนี้เพื่อค่าเสียหายอย่างใด ๆ อันเกิดแต่การไม่ชำระหนี้</p>	<p>218 [ค่าสินไหมทดแทนเพราะลูกหนี้หลุดพ้นจากภาวะผูกพันในการชำระหนี้]</p> <p>(1) เมื่อลูกหนี้หลุดพ้นจากภาวะผูกพันในการชำระหนี้ที่ค้างอยู่แล้วหรือในการแก้ไขสิ่งที่ตนได้ส่งมอบให้แก่เจ้าหนี้แล้วตามมาตรา 203/1 เพราะพฤติการณ์อันใดอันหนึ่งซึ่งเกิดขึ้นภายหลังที่ได้ก่อหนี้ เจ้าหนี้นิยมมีสิทธิที่เรียกกร้องค่าสินไหม</p>

Current Sections	Proposals
	ทดแทนในขอบเขตเท่าที่เขาเสียสิทธิที่เรียกร้องชำระหนี้หรือแก้ไขสิ่งที่ได้รับแล้วให้เป็นสมบูรณ์
<p>ในกรณีที่การชำระหนี้กลายเป็นพันธวิสัยแต่เพียงบางส่วน ถ้าหากว่าส่วนที่ยังเป็นวิสัยจะทำได้นั้นจะเป็นอันไร้ประโยชน์แก่เจ้าหนี้แล้ว เจ้าหนี้จะไม่ยอมรับชำระหนี้ส่วนที่ยังเป็นวิสัยจะทำได้นั้น แล้วและเรียกค่าสินไหมทดแทนเพื่อการไม่ชำระหนี้เสียทั้งหมดที่เดียวก็ได้</p>	<p>(2) นอกจากนี้ เจ้าหนี้อย่อมมีสิทธิที่เรียกร้องค่าสินไหมทดแทนการชำระหนี้ในขอบเขตทั้งช่วง เมื่อ:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. เจ้าหนี้เสียสิทธิที่เรียกร้องชำระหนี้ในขอบเขตทั้งช่วง; 2. เจ้าหนี้สามารถใช้สิทธิที่เรียกร้องการชำระหนี้ได้เพียงแต่บางส่วนเท่านั้น แต่การชำระหนี้แบบนี้เป็นอันไร้ประโยชน์แก่ตน หรือ; 3. เจ้าหนี้เสียสิทธิที่เรียกร้องการแก้ไขสิ่งที่ตนได้รับแล้วในสภาพที่ไม่เหมาะสมตามเนื้อหาของหนี้ เว้นแต่ความไม่เหมาะสมนั้นเป็นเรื่องเล็กน้อย
	<p>(3) ถ้าเจ้าหนี้ใช้สิทธิตามมาตรา 203/2 ที่เรียกให้ส่งมอบของแทนที่ได้รับไว้ หรือให้ออนสิทธิเรียกร้องค่าสินไหมทดแทน ค่าสินไหมทดแทนอันจะพึงใช้แก่เจ้าหนี้นั้น ย่อมลดจำนวนลงตามราคาแห่งของแทนซึ่งลูกหนี้ได้รับไว้หรือตามจำนวนค่าสินไหมทดแทนที่ลูกหนี้จะเรียกร้องได้นั้น</p>
<p>219 [Repealed]</p> <p>ถ้าการชำระหนี้กลายเป็นพันธวิสัยเพราะพฤติการณ์อันใดอันหนึ่งซึ่งเกิดขึ้นภายหลังที่ได้ก่อหนี้ และซึ่งลูกหนี้ไม่ต้องรับผิดชอบนั้นไซ้ ท่านว่าลูกหนี้เป็นอันหลุดพ้นจากการชำระหนี้นั้น</p> <p>ถ้าภายหลังที่ได้ก่อหนี้ขึ้นแล้วนั้น ลูกหนี้กลายเป็นคนไม่สามารถจะชำระหนี้ได้ไซ้ ท่านให้ถือเสมือนว่าเป็นพฤติการณ์ที่ทำให้การชำระหนี้ตกเป็นอันพันธวิสัยฉะนั้น</p>	<p>219 [อุปสรรคในการชำระหนี้ที่มีมาแต่ต้น]</p> <p>เมื่อลูกหนี้หลุดพ้นจากภาระผูกพันในการชำระหนี้ที่ค้างอยู่แล้วตามมาตรา 203/1 เพราะพฤติการณ์อันใดอันหนึ่งซึ่งได้เกิดขึ้นอยู่แล้วในขณะที่ได้ก่อหนี้ เจ้าหนี้ก็มีสิทธิที่บัญญัติไว้ในมาตรา 218 ด้วย เว้นแต่ลูกหนี้ไม่ได้ทราบพฤติการณ์นั้นในขณะที่ได้ก่อหนี้ และไม่ต้องรับผิดชอบในความไม่รู้ของตนอนึ่ง ในกรณีสัญญาต่างตอบแทน เจ้าหนี้มีสิทธิที่เลิกสัญญาตามมาตรา 389 เสมอ ไม่ว่าลูกหนี้ต้องรับผิดชอบหรือไม่ก็ตาม</p>
<p>220 [Moved out]</p> <p>ลูกหนี้ต้องรับผิดชอบในความผิดของตัวเองแห่งตน กับทั้งของบุคคลที่ตนใช้ในการชำระหนี้นั้นโดยขนาดเสมอกับว่าเป็นความผิดของตนเองฉะนั้น แต่บทบัญญัติแห่งมาตรา ๓๗๓ ให้อำนาจใช้บังคับแก่กรณีเช่นนี้ด้วยไม่</p>	<p>220 [ค่าสินไหมทดแทนเพราะลูกหนี้ผิดภาระผูกพันในการปกป้องรักษาด้วยกัน]</p> <p>ในกรณีที่ลูกหนี้ผิดภาระผูกพันตามมาตรา 194 วรรค 2 เจ้าหนี้มีสิทธิเดียวกันภายใต้เงื่อนไขเดียวกันกับกรณีที่ลูกหนี้ไม่ได้ชำระหนี้ ในขอบเขตเท่าที่จะไม่เหมาะสมแล้วหากเจ้าหนี้จะต้องรับการชำระหนี้ด้วยตัวของลูกหนี้เอง [Optional]</p>
<p>221 [Moved out]</p> <p>หนี้เงินอันต้องเสียดอกเบี้ยนั้น ท่านว่าจะคิดดอกเบี้ยในระหว่างที่เจ้าหนี้ผิดนัดหาได้ไม่</p>	<p>221 (ยกเลิก)</p>
<p>222</p> <p>การเรียกเอาค่าเสียหายนั้น ได้แก่เรียกค่าสินไหมทดแทนเพื่อความเสียหายเช่นที่ตามปกติย่อมเกิดขึ้นแต่การไม่ชำระหนี้</p> <p>เจ้าหนี้จะเรียกค่าสินไหมทดแทนได้ แม้กระทั่งเพื่อความเสียหายอันเกิดแต่พฤติการณ์พิเศษ หากว่าคู่กรณีที่เกี่ยวข้องได้คาดเห็นหรือควรจะได้คาดเห็นพฤติการณ์เช่นนั้นล่วงหน้า</p>	<p><Same as the current provision Sec. 222></p>

Current Sections	Proposals
ก่อนแล้ว	
<p>223</p> <p>ถ้าฝ่ายผู้เสียหายได้มีส่วนทำความผิดอย่างใดอย่างหนึ่งก่อให้เกิดความเสียหายด้วยไซ้ ท่านว่าหนั้นอันจะต้องใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่ฝ่ายผู้เสียหายมากน้อยเพียงใด ต้องอาศัยพฤติการณ์เป็นประมาณ ข้อสำคัญก็คือว่าความเสียหายนั้นได้เกิดขึ้น เพราะฝ่ายไหนเป็นผู้ก่อยิ่งหย่อนกว่ากันเพียงไร</p> <p>วิธีเดียวกันนี้ ท่านให้ใช้แม้ทั้งที่ความผิดของฝ่ายผู้เสียหายจะมีแต่เพียงละเลยไม่เตือนลูกหนั้นให้รู้สึกถึงอันตราย แห่งการเสียหายอันเป็นอย่างร้ายแรงผิดปกติ ซึ่งลูกหนั้นไม่รู้หรือไม่อาจจะรู้ได้ หรือเพียงแต่ละเลยไม่บำบัดขัดป้อง หรือบรรเทาความเสียหายนั้นด้วย อนึ่ง บทบัญญัติแห่งมาตรา ๒๒๐ นั้น ท่านให้นำมาใช้บังคับด้วยโดยอนุโลม</p>	<p><Same as the current provision Sec. 223></p>
<p>224</p> <p>หนี้เงินนั้น ให้คิดดอกเบี้ยในระหว่างเวลาผิดนัดในอัตราที่กำหนดตามมาตรา ๗ บวกด้วยอัตราเพิ่มร้อยละสองต่อปี ถ้าเจ้าหนั้นอาจเรียกดอกเบี้ยได้สูงกว่านั้น โดยอาศัยเหตุอย่างอื่นอันชอบด้วยกฎหมาย ก็ให้คงส่งดอกเบี้ยต่อไปตามนั้น</p> <p>ห้ามมิให้คิดดอกเบี้ยซ้อนดอกเบี้ยในระหว่างผิดนัด การพิสูจน์ค่าเสียหายอย่างอื่นนอกกว่านั้น ให้พิสูจน์ได้</p>	<p><Same as the current provision Sec. 224></p>
<p>224/1</p> <p>ถ้าลูกหนั้นมีหน้าที่ผ่อนชำระหนี้เงินเป็นงวด และลูกหนั้นผิดนัดไม่ชำระหนี้ในงวดใด เจ้าหนั้นอาจเรียกดอกเบี้ยในระหว่างเวลาผิดนัดได้เฉพาะจากต้นเงินของงวดที่ลูกหนั้นผิดนัดนั้น</p> <p>ข้อตกลงใดขัดกับความในวรรคหนึ่ง ข้อตกลงนั้นเป็นโมฆะ</p>	<p><Same as the current provision Sec. 224/1></p>
<p>225</p> <p>ถ้าลูกหนั้นจำเป็นต้องใช้ค่าสินไหมทดแทนเพื่อราคาวัตถุอันได้เสื่อมเสียไประหว่างผิดนัดก็ดี หรือวัตถุอันไม่อาจส่งมอบได้ เพราะเหตุอย่างใดอย่างหนึ่งอันเกิดขึ้นระหว่างผิดนัดก็ดี ท่านเจ้าหนั้นจะเรียกดอกเบี้ยในจำนวนที่จะต้องใช้เป็นค่าสินไหมทดแทน คิดตั้งแต่เวลาอันเป็นฐานที่ตั้งแห่งการกะประมาณราคานั้นก็ได้ วิธีเดียวกันนี้ ท่านให้ใช้ตลอดถึงการที่ลูกหนั้นจำเป็นต้องใช้ค่าสินไหมทดแทน เพื่อการที่ราคาวัตถุตกต่ำเพราะวัตถุอันเสื่อมเสียลงในระหว่างเวลาที่ผิดนัดนั้นด้วย</p>	<p><Same as the current provision Sec. 225></p>
<p>ส่วนที่ ๒ รับช่วงสิทธิ</p>	
<p>226</p> <p>บุคคลผู้รับช่วงสิทธิของเจ้าหนั้น ชอบที่จะใช้สิทธิทั้งหลาย บรรดาที่เจ้าหนั้นมีอยู่โดยมูลหนั้น รวมทั้งประกันแห่งหนั้นนั้นได้ใน</p>	<p><Same as the current provision Sec. 226></p>

Current Sections	Proposals
<p>นามของตนเอง</p> <p>ช่วงทรัพย์สิน ได้แก่เอาทรัพย์สินอันหนึ่งเข้าแทนที่ทรัพย์สินอีกอันหนึ่งในฐานะนิตินัยอย่างเดียวกันกับทรัพย์สินอันก่อน</p>	
<p>227</p> <p>เมื่อเจ้าหนี้ได้รับค่าสินไหมทดแทนความเสียหายเต็มราคาทรัพย์สินหรือสิทธิซึ่งเป็นวัตถุแห่งหนี้แล้ว ท่านว่าลูกหนี้ย่อมเข้าสู่ฐานะเป็นผู้รับช่วงสิทธิของเจ้าหนี้ อันเกี่ยวกับทรัพย์สินหรือสิทธิอื่นๆ ด้วยอำนาจกฎหมาย</p>	<p><Same as the current provision Sec. 227></p>
<p>228 [Moved out]</p> <p>ถ้าพฤติการณ์ซึ่งทำให้การชำระหนี้เป็นอันพั่ววิสัยนั้นเป็นผลให้ลูกหนี้ได้มาซึ่งของแทนที่ หรือได้สิทธิเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนเพื่อทรัพย์สินอันจะพึงได้แก่ตนนั้นก็ดี ท่านว่าเจ้าหนี้จะเรียกให้ส่งมอบของแทนที่ได้รับไว้ หรือจะเข้าเรียกเอาค่าสินไหมทดแทนเสียเองก็ได้</p> <p>ถ้าเจ้าหนี้มีสิทธิเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนเพราะการไม่ชำระหนี้และถ้าใช้สิทธินั้นตั้งได้ระบุมไว้ในวรรคต้นไซ้ร้ ค่าสินไหมทดแทนอันจะพึงใช้แก่เจ้าหนี้ย่อมลดจำนวนลงเพียงเสมอราคาแห่งของแทนซึ่งลูกหนี้ได้รับไว้หรือเสมอจำนวนค่าสินไหมทดแทนที่ลูกหนี้จะเรียกร้องได้นั้น</p>	<p>228 (ยกเลิก)</p>
<p>229 – 368</p>	<p><Same as the current provision Secs. 329 – 368></p>
<p>หมวด ๒ ผลแห่งสัญญา</p>	
<p>369</p> <p>ในสัญญาต่างตอบแทนนั้น คู่สัญญาฝ่ายหนึ่งจะไม่ยอมชำระหนี้จนกว่าอีกฝ่ายหนึ่งจะชำระหนี้หรือขอปฏิบัติการชำระหนี้ก็ได้ แต่ความข้อนี้ท่านมิให้ใช้บังคับ ถ้าหนี้ของคู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่งยังไม่ถึงกำหนด</p>	<p><Same as the current provision Sec. 369></p>
<p>370 [Repealed]</p> <p>ถ้าสัญญาต่างตอบแทนมีวัตถุประสงค์เป็นการก่อให้เกิดหรือโอนทรัพย์สินสิทธิในทรัพย์สินเฉพาะสิ่ง และทรัพย์สินนั้นสูญหรือเสียหายไปด้วยเหตุอย่างใดอย่างหนึ่งอันจะโทษลูกหนี้มิได้ไซ้ร้ ท่านว่าการสูญหรือเสียหายนั้นตกเป็นพับแก่เจ้าหนี้</p> <p>ถ้าไม่ใช่ทรัพย์สินเฉพาะสิ่ง ท่านให้ใช้บทบัญญัติที่กล่าวมาในวรรคก่อนนี้บังคับแต่เวลาที่ทรัพย์สินนั้น กลายเป็นทรัพย์สินเฉพาะสิ่งตามบทบัญญัติแห่งมาตรา ๑๙๕ วรรค ๒ นั้นไป</p>	<p>370 [ความระงับภาระผูกพันในการชำระหนี้ที่ตอบแทน]</p> <p>(1) ในกรณีสัญญาต่างตอบแทนอันใดอันหนึ่ง คู่สัญญาฝ่ายหนึ่งเสียสิทธิที่เรียกร้องการชำระหนี้ตอบแทน ในขอบเขตเท่าที่ตนหลุดพ้นจากภาระผูกพันในการชำระหนี้ตามมาตรา 203/1 ทั้งนี้ ไม่ให้ใช้บังคับ เมื่อ:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. คู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่งเรียกเอาค่าสินไหมทดแทนเพราะการไม่ชำระหนี้ตามมาตรา 219 หรือ; 2. คู่สัญญานั้นหลุดพ้นจากภาระผูกพันในการแก้ไขสิ่งที่ตนส่งมอบแล้วให้เป็นสมบูรณ์
	<p>(2) นอกจากนี้ อีกฝ่ายหนึ่งผูกพันตนต่อไปในหน้าที่ที่จะชำระหนี้ตอบแทน หากเขาได้เรียกให้ส่งมอบของแทนที่ได้รับไว้ หรือให้โอนสิทธิเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนตามมาตรา 203/2 อย่างไรก็ตาม ให้การชำระหนี้ตอบแทนนั้นลดน้อยลง</p>

Current Sections	Proposals
	ตราบดที่มีมูลค่าซึ่งของแทนที่ได้รับมีหรือค่าสินไหมทดแทนที่อาจจะเรียกร้องได้นั้น ต่ำกว่ามูลค่าของการชำระหนี้
	(3) ถ้าคู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่งได้ชำระหนี้ตอบแทน ทั้งที่เขาไม่มีความผูกพันในการนี้ตามบทบัญญัติแห่งมาตรานี้แล้ว คู่สัญญานั้นคงจะมีสิทธิที่จะได้รับคืนการชำระหนี้ตอบแทนนั้นตามบทบัญญัติว่าด้วยการเลิกสัญญาได้
<p>371 [Repealed]</p> <p>บทบัญญัติที่กล่าวมาในมาตราก่อนนั้น ท่านมิให้ใช้บังคับถ้าเป็นสัญญาต่างตอบแทนมีเงื่อนไขบังคับก่อน และทรัพย์อันเป็นวัตถุแห่งสัญญานั้นสูญหรือทำลายลงในระหว่างที่เงื่อนไขยังไม่สำเร็จ</p> <p>ถ้าทรัพย์นั้นเสียหายเพราะเหตุอย่างใดอย่างหนึ่งอันจะโทษเจ้าหนี้ได้ และเมื่อเงื่อนไขนั้นสำเร็จแล้ว เจ้าหนี้จะเรียกให้ชำระหนี้โดยลดส่วนอันตนจะต้องชำระหนี้ตอบแทนนั้นลงหรือเลิกสัญญานั้นเสียก็ได้ แล้วแต่จะเลือก แต่ในกรณีที่ดินเหตุเสียหายเกิดเพราะฝ่ายลูกหนี้ ท่านว่าหากกระทบกระทั่งถึงสิทธิของเจ้าหนี้ที่จะเรียกค่าสินไหมทดแทนไม่</p>	<p>371 (ยกเลิก)</p>
<p>372 [Improved]</p> <p>นอกจากกรณีที่กล่าวไว้ในสองมาตราก่อน ถ้าการชำระหนี้ตกเป็นพันวิสัยเพราะเหตุอย่างใดอย่างหนึ่งอันจะโทษฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดก็ได้ไม่ใช่ ท่านว่าลูกหนี้ที่มีสิทธิจะรับชำระหนี้ตอบแทนไม่</p> <p>ถ้าการชำระหนี้ตกเป็นพันวิสัยเพราะเหตุอย่างใดอย่างหนึ่งอันจะโทษเจ้าหนี้ได้ ลูกหนี้ก็หาเสียสิทธิที่จะรับชำระหนี้ตอบแทนไม่ แต่ว่าลูกหนี้ได้อะไรไว้เพราะการปลดหนี้ก็ดี หรือใช้คุณสมบัติความสามารถของตนเป็นประการอื่นเป็นเหตุให้ได้อะไรมา หรือแกล้งละเลยเสียไม่ชวนชวยเอาอะไรที่สามารถจะทำได้ก็ดี มากน้อยเท่าไร จะต้องเอามาหักกับจำนวนอันตนจะได้รับชำระหนี้ตอบแทน วิธีเดียวกันนี้ท่านให้ใช้ตลอดถึงกรณีที่การชำระหนี้อันฝ่ายหนึ่งยังค้างชำระอยู่นั้นตกเป็นพันวิสัย เพราะพฤติการณ์อันใดอันหนึ่งซึ่งฝ่ายนั้นมิต้องรับผิดชอบ ในเวลาเมื่ออีกฝ่ายหนึ่งผิดนัดไม่รับชำระหนี้</p>	<p>372 [การดำรงอยู่ของภาระผูกพันในการชำระหนี้ตอบแทน]</p> <p>(1) ในกรณีสัญญาต่างตอบแทนอันหนึ่ง ตราบดที่คู่สัญญาฝ่ายหนึ่งหลุดพ้นจากภาระผูกพันในการชำระหนี้ตามมาตรา 203/1 เพราะพฤติการณ์อันใดอันหนึ่งซึ่งอีกฝ่ายหนึ่งได้ก่อให้เกิดขึ้น ตราบดนั้นคู่สัญญาฝ่ายนั้นจะสงวนสิทธิไว้ที่จะเรียกให้อีกฝ่ายหนึ่งชำระหนี้ตอบแทน แต่ว่าคู่สัญญาฝ่ายนั้นประหยัดค่าใช้จ่ายเพราะการปลดหนี้ก็ดี หรือได้รับอะไรมาโดยใช้แรงงานของตนในทางอย่างอื่น หรือละเว้นที่จะได้รับมันโดยทุจริตก็ดี มากน้อยเท่าไร จะต้องเอามาหักกับจำนวนอันตนจะได้รับชำระหนี้ตอบแทน</p> <p>(2) วิธีเดียวกันนี้ ให้ใช้ตลอดถึงกรณีที่คู่กรณีฝ่ายหนึ่งหลุดพ้นจากภาระผูกพันในการชำระหนี้ตามมาตรา 203/1 เพราะพฤติการณ์อันใดอันหนึ่งซึ่งฝ่ายนั้นมิต้องรับผิดชอบ ในเวลาเมื่ออีกฝ่ายหนึ่งผิดนัดไม่รับชำระหนี้</p>
<p>373 [Repealed]</p> <p>ความตกลงทำไว้ล่วงหน้าเป็นข้อความยกเว้นมิให้ลูกหนี้ต้องรับผิดชอบเพื่อถ่วงดุล หรือความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงของตนนั้น ท่านว่าเป็นโมฆะ</p>	<p>373 (ยกเลิก)</p>
<p>374 – 385</p>	<p><Same as the current provision Secs. 374 – 385></p>
<p>หมวด ๔ เลิกสัญญา</p>	
<p>386</p>	<p><Same as the current provision Sec. 386></p>

Current Sections	Proposals
<p>ถ้าคู่สัญญาฝ่ายหนึ่งมีสิทธิเลิกสัญญาโดยข้อสัญญาหรือโดยบทบัญญัติแห่งกฎหมาย การเลิกสัญญาเช่นนั้นย่อมทำด้วยแสดงเจตนาแก่อีกฝ่ายหนึ่ง</p> <p>แสดงเจตนาดังกล่าวมาในวรรคก่อนนั้น ท่านว่าหาอาจจะถอนได้ไม่</p>	
<p>387 [Moved out]</p> <p>ถ้าคู่สัญญาฝ่ายหนึ่งไม่ชำระหนี้ อีกฝ่ายหนึ่งจะกำหนดระยะเวลาพอสมควร แล้วบอกกล่าวให้ฝ่ายนั้นชำระหนี้ภายในระยะเวลานั้นก็ได้ ถ้าและฝ่ายนั้นไม่ชำระหนี้ภายในระยะเวลาที่กำหนดให้ไซ้ อีกฝ่ายหนึ่งจะเลิกสัญญาเสียก็ได้</p>	<p>387 [เลิกสัญญาเพราะลูกหนี้ไม่ชำระหนี้ – บทเบ็ดเสร็จทั่วไป]</p> <p>(1) ในกรณีสัญญาต่างตอบแทนอันหนึ่ง เมื่อคู่สัญญาฝ่ายหนึ่งไม่ชำระหนี้ให้ต้องตามความประสงค์อันแท้จริงแห่งสัญญา เพราะพฤติการณ์อันใดอันหนึ่ง คู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่งจะเลิกสัญญานั้นเสียก็ได้เพียงแต่ภายใต้เงื่อนไขเพิ่มเติมที่บัญญัติไว้ในมาตรา 388 หรือ 389 เท่านั้น ไม่ว่าจะการไม่ชำระหนี้เป็นรูปแบบใดและในขอบเขตเท่าใด อนึ่ง อีกฝ่ายหนึ่งนั้นสามารถใช้สิทธิที่เลิกสัญญาได้ แม้ว่าฝ่ายผู้ที่ไม่ได้ชำระหนี้จะไม่มี ความรับผิดชอบต่อพฤติการณ์นั้นก็ตาม</p>
	<p>(2) ตราบใดที่คู่สัญญาฝ่ายหนึ่งไม่สำเร็จในการชำระหนี้หรือในการแก้ไขสิ่งที่ตนได้ส่งมอบแล้วให้เป็นสมบูรณ์ เพราะพฤติการณ์อันใดอันหนึ่งซึ่งอีกฝ่ายหนึ่งได้ก่อให้เกิดขึ้น ตราบนั้นอีกฝ่ายหนึ่งนั้นจะถูกตัดสิทธิในการเลิกสัญญานั้นเสีย วิธีเดียวกันนี้ ให้ใช้ตลอดถึงกรณีที่คู่กรณีฝ่ายหนึ่งหลุดพ้นจากภาระผูกพันในการชำระหนี้ตามมาตรา 203/1 เพราะพฤติการณ์อันใดอันหนึ่งซึ่งฝ่ายนั้นมีต้องรับผิดชอบ ในเวลาเมื่ออีกฝ่ายหนึ่งผิดนัดไม่รับการชำระหนี้หรือการแก้ไขสิ่งที่ตนได้ส่งมอบแล้วให้เป็นสมบูรณ์</p>
	<p>(3) การใช้สิทธิที่เลิกสัญญาต่างตอบแทนไม่กระทบกระทั่งถึงสิทธิที่เรียกเอาค่าชดเชยตามมาตรา 215 วรรค 1</p>
<p>387 [Moved in]</p> <p>ถ้าคู่สัญญาฝ่ายหนึ่งไม่ชำระหนี้ อีกฝ่ายหนึ่งจะกำหนดระยะเวลาพอสมควร แล้วบอกกล่าวให้ฝ่ายนั้นชำระหนี้ภายในระยะเวลานั้นก็ได้ ถ้าและฝ่ายนั้นไม่ชำระหนี้ภายในระยะเวลาที่กำหนดให้ไซ้ อีกฝ่ายหนึ่งจะเลิกสัญญาเสียก็ได้</p>	<p>388 [เลิกสัญญาเพราะลูกหนี้ไม่ชำระหนี้หรือชำระหนี้ไม่เหมาะสม]</p> <p>(1) ในกรณีสัญญาต่างตอบแทนอันหนึ่ง ถ้าคู่สัญญาฝ่ายหนึ่งไม่ปฏิบัติชำระหนี้ที่ค้างอยู่แล้วเลยก็ดี หรือถ้าได้ปฏิบัติแต่ล่าช้าไม่เสร็จ หรือเพียงแค่ว่าบางส่วนเท่านั้น หรือในสภาพที่ไม่เหมาะสมตามสัญญาก็ดี คู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่งอาจจะกำหนดระยะเวลาพอสมควรเพื่อการชำระหนี้หรือการแก้ไขสิ่งที่ตนได้รับแล้วให้เป็นสมบูรณ์ก็ได้ หลังจากระยะเวลานั้นได้สิ้นสุดไปแล้ว หากไม่ประสบผลสำเร็จ อีกฝ่ายหนึ่งนั้นจะเลิกสัญญาในขอบเขตเท่าที่ฝ่ายหนึ่งนั้นไม่ได้ชำระหนี้เสร็จก็ได้</p>
	<p>(2) หลังจากระยะเวลานั้นได้สิ้นสุดไปแล้ว นอกจากนี้ คู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่งอาจจะเลิกสัญญาเสียในขอบเขตที่ค้างชำระก็ได้ด้วย เมื่อ:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ฝ่ายหนึ่งนั้นไม่ได้ชำระหนี้เลย;

Current Sections	Proposals
	<p>2. ฝ่ายหนึ่งนั้นได้ชำระหนี้ล่าช้าหรือเพียงแต่บางส่วนเท่านั้น แต่การชำระหนี้แบบนี้เป็นอันไร้ประโยชน์แก่เจ้าหนี้ หรือ;</p> <p>3. ฝ่ายหนึ่งนั้นไม่สำเร็จในการแก้ไขสิ่งที่ตนได้ส่งมอบแล้วในสภาพที่ไม่เหมาะสมตามสัญญา เว้นแต่ความไม่เหมาะสมนั้นเป็นเรื่องเล็กน้อย</p>
<p>388 [Improved]</p> <p>ถ้าวัตถุประสงค์แห่งสัญญานั้น ว่าโดยสภาพหรือโดยเจตนาที่คู่สัญญาได้แสดงไว้ จะเป็นผลสำเร็จได้ก็แต่ด้วยการชำระหนี้ ณ เวลาที่กำหนดก็ดี หรือภายในระยะเวลาอันใดอันหนึ่งซึ่งกำหนดไว้ก็ดี และกำหนดเวลาหรือระยะเวลานั้นได้ล่วงพ้นไปโดยฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งมิได้ชำระหนี้ไซ้ ท่านว่าอีกฝ่ายหนึ่งจะเลิกสัญญานั้นเสียก็ได้ มีพักต้องบอกกล่าวตั้งว่าไว้ในมาตราก่อนหน้านั้นเลย</p>	<p>(3) คู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่งสามารถใช้สิทธิที่เลิกสัญญาตามวรรค 1 หรือ 2 ทันทีก็ได้ โดยไม่จำเป็นต้องกำหนดระยะเวลาเพื่อการชำระหนี้หรือการแก้ไขสิ่งที่ตนได้รับแล้วให้เป็นสมบูรณ์เมื่อ:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ฝ่ายหนึ่งนั้นปฏิเสธการปฏิบัติการชำระหนี้หรือการแก้ไขสิ่งที่ตนได้ส่งมอบแล้วอย่างจริงจังและเด็ดขาด 2. วัตถุประสงค์แห่งสัญญานั้น ว่าโดยสภาพหรือโดยเจตนาที่คู่กรณีได้แสดงไว้ จะเป็นผลสำเร็จได้ก็แต่ด้วยการชำระหนี้ ณ เวลาที่กำหนดก็ดี หรือภายในระยะเวลาอันใดอันหนึ่งซึ่งกำหนดไว้ก็ดี และกำหนดเวลาหรือระยะเวลานั้นได้ล่วงพ้นไปโดยฝ่ายหนึ่งนั้นมิได้ชำระหนี้
	<p>(4) นอกจากนี้ ถ้าการชำระหนี้จะกลายเป็นอันไร้ประโยชน์แก่คู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่งโดยเหตุที่ชำระหนี้ล่าช้าหรือเพียงแต่บางส่วนเท่านั้นก็ดี หรือปฏิบัติในสภาพที่ไม่เหมาะสมตามสัญญาก็ดี คู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่งจะเตือนแก่ฝ่ายหนึ่งนั้นล่วงหน้าว่าตนจะไม่ยอมรับการชำระหนี้แบบนี้หรือการแก้ไขความไม่เหมาะสมก็ได้ เมื่อฝ่ายหนึ่งนั้นไม่ได้ชำระหนี้เสร็จทันเวลาและในทั้งช่วงให้เป็นสมบูรณ์ อีกฝ่ายหนึ่งจะบอกปิดไม่รับการชำระหนี้หรือการแก้ไขความไม่เหมาะสมแล้วให้เป็นสมบูรณ์ และเลิกสัญญาเสียในขอบเขตทั้งช่วงก็ได้ โดยไม่จำเป็นต้องกำหนดระยะเวลาเพื่อการชำระหนี้หรือการแก้ไขสิ่งที่ตนได้รับแล้วให้เป็นสมบูรณ์</p>
	<p>(5) คู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่งอาจจะเลิกสัญญาได้ก่อนครบกำหนดเวลาชำระหนี้ของฝ่ายหนึ่งนั้น หากเป็นที่ชัดเจนว่าจะเป็นไปตามข้อกำหนดทั้งหมดสำหรับการเลิกสัญญาอย่างแน่นอน</p>
	<p>(6) บดบังญัตติแห่งวรรค 1 ถึง 3 นั้น นำมาใช้บังคับในกรณีศาลเห็นว่าลูกหนี้ต้องรับผิดชอบจากการไม่ชำระหนี้ตามคำพิพากษาถึงที่สุดและเด็ดขาด</p>
<p>389 [Repealed]</p> <p>ถ้าการชำระหนี้ทั้งหมดหรือแต่บางส่วนกลายเป็นพ้นวิสัยเพราะเหตุอย่างใดอย่างหนึ่งอันจะโทษลูกหนี้ได้ไซ้ เจ้าหนี้จะเลิกสัญญานั้นเสียก็ได้</p>	<p>389 [เลิกสัญญาเพราะลูกหนี้หลุดพ้นจากภาระผูกพันในการชำระหนี้]</p> <p>(1) ในกรณีสัญญาต่างตอบแทนอันหนึ่ง เมื่อคู่สัญญาฝ่ายหนึ่งหลุดพ้นจากภาระผูกพันในการชำระหนี้ที่ค้างอยู่แล้วหรือในการแก้ไขสิ่งที่ตนได้ส่งมอบให้แก่อีกฝ่ายหนึ่งแล้วตามมาตรา</p>

Current Sections	Proposals
	203/1 เพราะพฤติการณ์อันใดอันหนึ่ง อีกฝ่ายหนึ่งยอมมีสิทธิที่เลิกสัญญา ไม่ว่าพฤติการณ์นั้นเกิดขึ้นอยู่ก่อนจัดตั้งสัญญานั้นแล้วหรือยังก็ตาม
	(2) นอกจากนี้ คู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่งอาจจะเลิกสัญญาเสียในขอบเขตที่ช่วงก็ได้ด้วย เมื่อ: <ol style="list-style-type: none"> 1. อีกฝ่ายหนึ่งเสียสิทธิที่เรียกร้องชำระหนี้ในขอบเขตทั้งช่วง; 2. อีกฝ่ายหนึ่งสามารถใช้สิทธิที่เรียกร้องการชำระหนี้ได้เพียงแต่บางส่วนเท่านั้น แต่การชำระหนี้บางส่วนนี้เป็นอันไร้ประโยชน์แก่ตน หรือ; 3. อีกฝ่ายหนึ่งเสียสิทธิที่เรียกร้องการแก้ไขสิ่งที่ตนได้รับแล้วในสภาพที่ไม่เหมาะสมตามสัญญา เว้นแต่ความไม่เหมาะสมนั้นเป็นเรื่องเล็กน้อย
	(3) ถ้าคู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่งใช้สิทธิตามมาตรา 203/2 ที่เรียกให้ส่งมอบของแทนที่ได้รับไว้ หรือให้ออนสิทธิเรียกร้องค่าสินไหมทดแทน เขาย่อมถูกตัดสิทธิในการเลิกสัญญาเลย
	389/1 [เลิกสัญญาเพราะลูกหนี้ผิดภาวะผูกพันในการปกป้องรักษาด้วยกัน] ในกรณีสัญญาต่างตอบแทนอันหนึ่ง เมื่อคู่สัญญาฝ่ายหนึ่งผิดภาวะผูกพันตามมาตรา 194 วรรค 2 อีกฝ่ายหนึ่งอาจจะเลิกสัญญาก็ได้ ในขอบเขตเท่าที่จะไม่เหมาะสมแล้วหากเขาจะต้องรักษาสัญญานั้นต่อไป
390 ถ้าในสัญญาใดคู่สัญญาเป็นบุคคลหลายคนด้วยกันอยู่ข้างหนึ่งหรืออีกข้างหนึ่ง ท่านว่าจะใช้สิทธิเลิกสัญญาได้ก็แต่เมื่อบุคคลเหล่านั้นทั้งหมดรวมกันใช้ ทั้งใช้ต่อบุคคลเหล่านั้นรวมหมดทุกคนด้วย ถ้าสิทธิเลิกสัญญาอันมีแก่บุคคลหนึ่งในจำพวกที่มีสิทธินั้นเป็นอันระงับสิ้นไปแล้ว สิทธิเลิกสัญญาอันมีแก่คนอื่นๆก็ย่อมระงับสิ้นไปด้วย	<p style="text-align: center;"><Same as the current provision Sec. 390></p>
391 เมื่อคู่สัญญาฝ่ายหนึ่งได้ใช้สิทธิเลิกสัญญาแล้ว คู่สัญญาแต่ละฝ่าย จำต้องให้อีกฝ่ายหนึ่งได้กลับคืนสู่ฐานะดังที่เป็นอยู่เดิม แต่ทั้งนี้จะให้เป็นทีที่เสื่อมเสียแก่สิทธิของบุคคลภายนอกหาได้ไม่ ส่วนเงินอันจะต้องใช้คืนในกรณีดังกล่าวมาในวรรคต้นนั้น ท่านให้บวกดอกเบี้ยเข้าด้วย คิดตั้งแต่เวลาที่ได้รับไว้ ส่วนที่เป็นการทำงานอันได้กระทำไป และเป็นการยอมให้ใช้ทรัพย์สินนั้น การที่จะขอใช้คืน ท่านให้ทำได้ด้วยใช้เงินตามควรค่าแห่งการนั้นๆ หรือถ้าในสัญญามีกำหนดว่าให้ใช้เงินตอบแทน ก็ให้ใช้ตามนั้น	<p style="text-align: center;"><Same as the current provision Sec. 391></p>

Current Sections	Proposals
การใช้สิทธิเลิกสัญญาหนี้ หากกระทบกระทั่งถึงสิทธิเรียกร้องค่าเสียหายไม่	
392 การชำระหนี้ของคู่สัญญาอันเกิดแต่การเลิกสัญญานั้น ให้เป็นไปตามบทบัญญัติแห่งมาตรา ๓๖๙	<Same as the current provision Sec. 392>
393 ถ้ามิได้กำหนดระยะเวลาไว้ให้ใช้สิทธิเลิกสัญญา คู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่งจะกำหนดระยะเวลาพอสมควร แล้วบอกกล่าวให้ฝ่ายที่มีสิทธิเลิกสัญญานั้นแถลงให้ทราบภายในระยะเวลานั้นก็ได้ว่าจะเลิกสัญญาหรือไม่ ถ้ามิได้รับคำบอกกล่าวเลิกสัญญาภายในระยะเวลานั้น สิทธิเลิกสัญญาก็เป็นอันระงับสิ้นไป	<Same as the current provision Sec. 393>
394 ถ้าทรัพย์อันเป็นวัตถุแห่งสัญญานั้นบอบสลายไปในส่วนสำคัญเพราะการกระทำ หรือเพราะความผิดของบุคคลผู้มีสิทธิเลิกสัญญาก็ดี หรือบุคคลนั้นได้ทำให้การคืนทรัพย์กลายเป็นพันวิสัยก็ดี เปลี่ยนแปลงทรัพย์นั้นให้ผิดแผกไปเป็นอย่างอื่นด้วยประกอบขึ้นหรือดัดแปลงก็ดี ท่านว่าสิทธิเลิกสัญญานั้นก็เป็นอันระงับสิ้นไป แต่ถ้าทรัพย์อันเป็นวัตถุแห่งสัญญาได้สูญหาย หรือบอบสลายไปโดยปราศจากการกระทำหรือความผิดของบุคคลผู้มีสิทธิเลิกสัญญาไซ้ สิทธิเลิกสัญญานั้นก็หาระงับสิ้นไปไม่	<Same as the current provision Sec. 394>

Proposal for the Reform of the Law on Obligations; Secs. 194 – 389

– Based on the Modernized German Law on Obligations (2001 ~) –

(Original manuscripts in German)

Current Sections	Proposals
บรรพ ๒ นี้ ลักษณะ ๑ บทเบ็ดเสร็จทั่วไป หมวด ๑ วัตถุประสงค์	
194 ด้วยอำนาจแห่งมูลหนี้ เจ้าหนี้ย่อมมีสิทธิจะเรียกให้ลูกหนี้ชำระหนี้ได้ อนึ่ง การชำระหนี้ด้วยงดเว้นการอันใดอันหนึ่งก็ย่อมมีได้	194 [Rechte und Pflichten aus dem Schuldverhältnis] (1) <Same as the current provision Sec. 194> (2) Das Schuldverhältnis kann nach seinem Inhalt jeden Teil zur Rücksicht auf die Rechte, Rechtsgüter und Interessen des anderen Teils verpflichten. [Optional] (3) Erbringt der Schuldner die Leistung nicht wie geschuldet, insbesondere in Gattung, Anzahl oder Qualität des Geleisteten, so kann der Gläubiger die Nacherfüllung verlangen, um die Mangelhaftigkeit zu beheben. Der Anspruch auf Nacherfüllung ist ausgeschlossen, wenn der Gläubiger selber die mangelhafte Leistung verursacht hat.
195 เมื่อทรัพย์ซึ่งเป็นวัตถุประสงค์แห่งหนี้ได้ระบุไว้แต่เพียงเป็นประเภท และถ้าตามสภาพแห่งนิติกรรม หรือตามเจตนาของคู่กรณีไม่อาจจะกำหนดได้ว่าทรัพย์นั้นจะพึงเป็นชนิดอย่างไรไซ้ ท่านว่าลูกหนี้จะต้องส่งมอบทรัพย์ชนิดปานกลาง ถ้าลูกหนี้ได้กระทำการอันตนจะพึงต้องทำเพื่อส่งมอบทรัพย์สิ่งนั้นทุกประการแล้วก็ดี หรือถ้าลูกหนี้ได้เลือกกำหนดทรัพย์ที่จะส่งมอบแล้วด้วยความยินยอมของเจ้าหนี้ก็ดี ท่านว่าทรัพย์นั้นจึงเป็นวัตถุประสงค์แห่งหนี้จำเดิมแต่เวลานั้นไป	<Same as the current provision Sec. 195>
196 ถ้าหนี้เงินได้แสดงไว้เป็นเงินต่างประเทศ ท่านว่าจะส่งใช้เป็นเงินไทยก็ได้ การเปลี่ยนเงินนี้ ให้คิดตามอัตราแลกเปลี่ยนเงิน ณ สถานที่และในเวลาที่ใช้เงิน	<Same as the current provision Sec. 196>
197 ถ้าหนี้เงินจะพึงส่งใช้ด้วยเงินตราชนิดหนึ่งชนิดใดโดยเฉพาะอันเป็นชนิดที่ยกเลิกไม่ใช้กันแล้วในเวลาที่จะต้องส่งเงินใช้หนี้ไซ้ การส่งใช้เงินท่านให้ถือเสมือนหนึ่งว่ามีได้	<Same as the current provision Sec. 197>

Current Sections	Proposals
ระบุไว้ให้ใช้เป็นเงินตราชนิดนั้น	
<p>198</p> <p>ถ้าการอันมีกำหนดพึงกระทำเพื่อชำระหนี้นั้นมีหลายอย่าง แต่จะต้องกระทำเพียงการใดการหนึ่งแต่อย่างเดียวไซ้ ท่านว่าสิทธิที่จะเลือกทำการอย่างใดนั้นตกอยู่แก่ฝ่ายลูกหนี้ เว้นแต่จะได้ตกลงกันกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น</p>	<p><Same as the current provision Sec. 198></p>
<p>199</p> <p>การเลือกนั้นท่านให้ทำด้วยแสดงเจตนาแก่คู่กรณีอีกฝ่ายหนึ่ง</p> <p>การชำระหนี้ได้เลือกทำเป็นอย่างไรแล้ว ท่านให้ถือว่าอย่างนั้นอย่างเดียวเป็นการชำระหนี้อันกำหนดให้กระทำแต่ต้นมา</p>	<p><Same as the current provision Sec. 199></p>
<p>200</p> <p>ถ้าจะต้องเลือกภายในระยะเวลาอันมีกำหนด และฝ่ายที่มีสิทธิจะเลือก มิได้เลือกภายในระยะเวลานั้นไซ้ ท่านว่าสิทธิที่จะเลือกนั้นย่อมตกไปอยู่แก่อีกฝ่ายหนึ่ง</p> <p>ถ้ามิได้กำหนดระยะเวลาให้เลือกไซ้ เมื่อหนี้ถึงกำหนดชำระ ฝ่ายที่ไม่มีสิทธิจะเลือกอาจกำหนดเวลาพอสมควรแก่เหตุ แล้วบอกกล่าวให้ฝ่ายนั้นใช้สิทธิเลือกภายในเวลาอันนั้น</p>	<p><Same as the current provision Sec. 200></p>
<p>201</p> <p>ถ้าบุคคลภายนอกจะพึงเป็นผู้เลือก ท่านให้กระทำด้วยแสดงเจตนาแก่ลูกหนี้ และลูกหนี้จะต้องแจ้งความนั้นแก่เจ้าหนี้</p> <p>ถ้าบุคคลภายนอกนั้นไม่อาจจะเลือกได้ก็ดี หรือไม่เต็มใจจะเลือกก็ดี ท่านว่าสิทธิที่จะเลือกตกไปอยู่แก่ฝ่ายลูกหนี้</p>	<p><Same as the current provision Sec. 201></p>
<p>202</p> <p>ถ้าการอันจะพึงต้องทำเพื่อชำระหนี้นั้นมีหลายอย่างและอย่างใดอย่างหนึ่งตกเป็นอันพ้นวิสัยจะทำได้มาแต่ต้นก็ดี หรือกลายเป็นพ้นวิสัยในภายหลังก็ดี ท่านให้จำกัดหนี้ไว้เพียงการชำระหนี้อย่างอื่นที่ไม่พ้นวิสัย อนึ่ง การจำกัดอันนี้ย่อมไม่เกิดมีขึ้น หากว่าการชำระหนี้กลายเป็นพ้นวิสัย เพราะพฤติการณ์อันใดอันหนึ่งซึ่งฝ่ายที่ไม่มีสิทธิจะเลือกนั้นต้องรับผิดชอบ</p>	<p><Same as the current provision Sec. 202></p>
<p>หมวด ๒ ผลแห่งหนี้</p> <p>ส่วนที่ ๑ การไม่ชำระหนี้</p>	
<p>203</p> <p>ถ้าเวลาอันจะพึงชำระหนี้นั้นมีได้กำหนดลงไว้ หรือจะอนุมานจากพฤติการณ์ทั้งปวงก็ไม่ได้ไซ้ ท่านว่าเจ้าหนี้ย่อมจะเรียกให้ชำระหนี้ได้โดยพลัน และฝ่ายลูกหนี้ก็ย่อมจะชำระหนี้ของตนได้โดยพลันดุจกัน</p> <p>ถ้าได้กำหนดเวลาไว้ แต่หากกรณีเป็นที่สงสัย ท่านให้</p>	<p><Same as the current provision Sec. 203></p>

Current Sections	Proposals
<p>สันนิษฐานไว้ก่อนว่า เจ้าหนี้จะเรียกให้ชำระหนี้ก่อนเวลานั้นหาได้ไม่ แต่ฝ่ายลูกหนี้จะชำระหนี้ก่อนกำหนดนั้นก็ได้อีก</p>	
<p>219 [Repealed] ถ้าการชำระหนี้กลายเป็นพ้นวิสัยเพราะเหตุการณ์อันใดอันหนึ่งซึ่งเกิดขึ้นภายหลังที่ได้ก่อหนี้ และซึ่งลูกหนี้ไม่ต้องรับผิดชอบนั้นไซ้ ท่านว่าลูกหนี้เป็นอันหลุดพ้นจากการชำระหนี้นั้น ถ้าภายหลังที่ได้ก่อหนี้ขึ้นแล้วนั้น ลูกหนี้กลายเป็นคนไม่สามารถจะชำระหนี้ได้ไซ้ ท่านให้ถือเสมือนว่าเป็นเหตุการณ์ที่ทำให้การชำระหนี้ตกเป็นอันพ้นวิสัยฉะนั้น</p>	<p>203/1 [Ausschluss der Leistungspflicht] (1) Der Anspruch auf Leistung wird ausgeschlossen, und der Schuldner wird von der Verpflichtung zur Leistung befreit, soweit die Leistung unmöglich wird. Das gleiche gilt, wenn der Schuldner zu der ihm obliegenden Leistung unfähig wird.</p>
	<p>(2) Der Schuldner kann die Leistung verweigern, soweit diese einen Aufwand erfordert, der in derart groben Missverhältnis zu dem Leistungsinteresse des Gläubigers steht, dass es nach den Geboten von Treu und Glauben nicht zu rechtfertigen ist, wobei auch zu berücksichtigen ist, ob der Schuldner das Leistungshindernis zu vertreten hat oder nicht.</p>
	<p>(3) Der Schuldner kann die Leistung ferner verweigern, wenn er sie persönlich zu erbringen hat und sie ihm aus besonderen Gründen unter der Abwägung der beiderseitigen Interessen nicht zu zugemutet werden kann.</p>
	<p>(4) Die Rechte des Gläubigers bestimmen sich nach den §§ 203/2, 215 Abs. 1 und 218.</p>
	<p>(5) Bei einem gegenseitigen Vertrag bestimmen sich die Rechte und Pflichten der beiden Parteien nach den §§ 370, 372, 387 und 389.</p>
<p>228 [Moved in] ถ้าเหตุการณ์ซึ่งทำให้การชำระหนี้เป็นอันพ้นวิสัยนั้นเป็นผลให้ลูกหนี้ได้มาซึ่งของแทนที่ดี หรือได้สิทธิเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนเพื่อทรัพย์สินอันจะพึงได้แก่ตนนั้นก็ดี ท่านว่าเจ้าหนี้จะเรียกให้ส่งมอบของแทนที่ได้รับไว้ หรือจะเข้าเรียกเอาค่าสินไหมทดแทนเสียเองก็ได้ ถ้าเจ้าหนี้มีสิทธิเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนเพราะการไม่ชำระหนี้และถ้าใช้สิทธินั้นดังได้ระบุไว้ในวรรคต้นไซ้ ค่าสินไหมทดแทนอันจะพึงใช้แก่เจ้าหนี้ย่อมลดจำนวนลงเพียงเสมอราคาแห่งของแทนซึ่งลูกหนี้ได้รับไว้หรือเสมอจำนวนค่าสินไหมทดแทนที่ลูกหนี้จะเรียกร้องได้นั้น</p>	<p>203/2 [Anspruch auf Herausgabe des Ersatzes] Erlangt der Schuldner, der infolge eines Umstandes von der Verpflichtung zur Leistung nach dem § 203/1 befreit wird, aus demselben Grund für den geschuldeten Gegenstand einen Ersatz oder einen Ersatzanspruch, so kann der Gläubiger Herausgabe des als Ersatz Empfangenen oder Abtretung des Ersatzanspruchs verlangen.</p>
<p>204 [Improved] ถ้าหนี้ถึงกำหนดชำระแล้ว และภายหลังแต่นั้นเจ้าหนี้ได้ให้คำเตือนลูกหนี้แล้ว ลูกหนี้ยังไม่ชำระหนี้ไซ้ ลูกหนี้ได้ชื่อว่าผิดนัดเพราะเขาเตือนแล้ว</p>	<p>204 [Verzug des Schuldners] (1) Leistet der Schuldner auf eine Mahnung des Gläubigers nicht, die nach dem Eintritt der Fälligkeit erfolgt, so kommt er durch die Mahnung in Verzug. Der Mahnung stehen die Erhebung der Klage auf die Leistung sowie die Zustellung</p>

Current Sections	Proposals
	eines Mahnbescheids im Mahnverfahren gleich.
<p>ถ้าได้กำหนดเวลาชำระหนี้ไว้ตามวันแห่งปฏิทิน และลูกหนี้มิได้ชำระหนี้ตามกำหนดไซ้ ท่านว่าลูกหนี้ตกเป็นผู้ผิดนัดโดยมีพักต้องเตือนเลย วิธีเดียวกันนี้ท่านให้ใช้บังคับแก่กรณีที่ต้องบอกกล่าวล่วงหน้าก่อนการชำระหนี้ ซึ่งได้กำหนดเวลาลงไว้ อาจคำนวณนับได้โดยปฏิทินนับแต่วันที่ได้บอกกล่าว</p>	<p>(2) Nach dem Eintritt der Fälligkeit kommt der Schuldner sofort in Verzug, ohne dass es der Mahnung bedarf, wenn</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. für die Leistung eine Zeit nach dem Kalender bestimmt ist, 2. der Leistung ein Ereignis vorauszugehen hat und eine angemessene Zeit für die Leistung in der Weise bestimmt ist, dass sie sich von dem Ereignis an nach dem Kalender berechnen lässt.
	<ol style="list-style-type: none"> 3. der Schuldner die Leistung oder Nacherfüllung ernsthaft und endgültig verweigert, oder 4. aus besonderen Gründen unter Abwägung der beiderseitigen Interessen der sofortige Eintritt des Verzugs gerechtfertigt ist.
<p>205</p> <p>ตราบไคการชำระหนี้้นยังมีได้กระทำลงเพราะพฤติการณ์อันใดอันหนึ่งซึ่งลูกหนี้ไม่ต้องรับผิดชอบ ตราบนั้นลูกหนี้ยังหาได้ชื่อว่าผิดนัดไม่</p>	<p><Same as the current provision Sec. 205></p>
<p>206 [Repealed]</p> <p>ในกรณีหนี้ันเกิดแต่มูลละเมิด ลูกหนี้ได้ชื่อว่าผิดนัดมาแต่เวลาที่ทำละเมิด</p>	<p>206 [Verantwortlichkeit des Schuldners]</p> <p>(1) Der Schuldner hat Vorsatz und Fahrlässigkeit zu vertreten, wenn eine strengere oder mildere Haftung weder bestimmt noch aus dem sonstigen Inhalt des Schuldverhältnisses, insbesondere aus der Übernahme einer Garantie oder eines Beschaffungsrisikos zu entnehmen ist. § 429 findet entsprechende Anwendung.</p>
	<p>(2) Fahrlässig handelt, wer die im Verkehr erforderliche Sorgfalt außer Acht lässt.</p>
	<p>(3) Die Haftung wegen rechtswidriger Absicht oder grober Fahrlässigkeit kann dem Schuldner nicht im Voraus erlassen werden.</p>
	<p>206/1 [Sorgfalt in eigenen Angelegenheiten]</p> <p>Wer nur für diejenige Sorgfalt einzustehen hat, welche er in eigenen Angelegenheiten anzuwenden pflegt, ist von der Haftung wegen grober Fahrlässigkeit nicht befreit.</p>
<p>217 [Moved in]</p> <p>ลูกหนี้จะต้องรับผิดชอบในความเสียหายบรรดาที่เกิดแต่ความประมาทเลินเล่อในระหว่างเวลาที่ตนผิดนัด ทั้งจะต้องรับผิดชอบในการที่การชำระหนี้กลายเป็นพันวิสัย เพราะอุบัติเหตุอันเกิดขึ้นในระหว่างเวลาที่ผิดนัดด้วย เว้นแต่ความเสียหายนั้นถึงแม้ว่าตนจะได้ชำระหนี้ทันเวลากำหนดก็คงจะต้องเกิดมีอยู่นั่นเอง</p>	<p>206/2 [Verantwortlichkeit während des Verzugs]</p> <p><Same as the current provision Sec. 217></p> <p>Der Schuldner hat während des Verzuges jede Fahrlässigkeit zu vertreten. Er ist auch für die während des Verzugs durch Zufall eintretende Unmöglichkeit der Leistung verantwortlich, es sei denn, dass der Schaden auch bei rechtzeitiger Leistung eingetreten sein würde.</p>
<p>220 [Moved in]</p>	<p>206/3 [Verantwortlichkeit des Schuldners für Dritte]</p>

Current Sections	Proposals
<p>ลูกหนี้ต้องรับผิดชอบในความผิดของตัวเองแทนแห่งตน กับทั้งของบุคคลที่ตนใช้ในการชำระหนี้โดยขนาดเสมอกับว่าเป็นความผิดของตนเองฉะนั้น แต่บทบัญญัติแห่งมาตรา ๓๗๓ หาใช้บังคับแก่กรณีเช่นนี้ด้วยไม่</p>	<p><Same as the current provision Sec. 220> Der Schuldner hat ein Verschulden seines gesetzlichen Vertreters und der Personen, deren er sich zur Erfüllung seiner Verbindlichkeit bedient, in gleichem Umfange zu vertreten wie eigenes Verschulden. Die Vorschrift des § 206 Abs. 3 findet keine Anwendung.</p>
<p>207 ถ้าลูกหนี้ขอปฏิบัติการชำระหนี้ และเจ้าหนี้ไม่รับชำระหนี้ นั้นโดยปราศจากมูลเหตุอันจะอ้างกฎหมายได้ไซ้ ท่านว่าเจ้าหนี้ตกเป็นผู้ผิดนัด</p>	<p><Same as the current provision Sec. 207></p>
<p>208 การชำระหนี้จะให้สำเร็จผลเป็นอย่างไรใด ลูกหนี้จะต้องขอปฏิบัติการชำระหนี้ต่อเจ้าหนี้เป็นเช่นนั้นโดยตรง</p>	<p><Same as the current provision Sec. 208 (1)></p>
<p>แต่ถ้าเจ้าหนี้ได้แสดงแก่ลูกหนี้ จะไม่รับชำระหนี้ก็ดี หรือเพื่อที่จะชำระหนี้จำเป็นที่เจ้าหนี้จะต้องกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งก่อนก็ดี ลูกหนี้จะบอกกล่าวแก่เจ้าหนี้ว่า ได้เตรียมการที่จะชำระหนี้ไว้พร้อมเสร็จแล้วให้เจ้าหนี้รับชำระหนี้ นั้นเท่านี้ก็นับว่าเป็นการเพียงพอแล้ว ในกรณีเช่นนี้ท่านว่าคำบอกกล่าวของลูกหนี้นั้นก็เสมอกับคำขอปฏิบัติการชำระหนี้</p>	<p><Same as the current provision Sec. 208 (2)></p>
<p>209 ถ้าได้กำหนดเวลาไว้เป็นแน่นอนเพื่อให้เจ้าหนี้กระทำการอันใด ท่านว่าจะขอปฏิบัติการชำระหนี้ นั้นจะต้องทำก็แต่เมื่อเจ้าหนี้ทำการอันนั้นภายในเวลากำหนด</p>	<p><Same as the current provision Sec. 209></p>
<p>210 ถ้าลูกหนี้จำต้องชำระหนี้ส่วนของตนต่อเมื่อเจ้าหนี้ชำระหนี้ตอบแทนด้วยไซ้ แม้ถึงว่าเจ้าหนี้จะได้เตรียมพร้อมที่จะรับชำระหนี้ตามที่ลูกหนี้ขอปฏิบัตินั้นแล้วก็ดี หากไม่เสนอที่จะกระทำการชำระหนี้ตอบแทนตามที่พึงต้องทำ เจ้าหนี้ก็เป็นอันได้ชื่อว่าผิดนัด</p>	<p><Same as the current provision Sec. 210></p>
<p>211 ในเวลาทีลูกหนี้ขอปฏิบัติการชำระหนี้ นั้นก็ดี หรือในเวลาทีกำหนดไว้ให้เจ้าหนี้ทำการอย่างใดอย่างหนึ่งโดยกรณีทีบัญญัติไว้ในมาตรา ๒๐๙ นั้นก็ดี ถ้าลูกหนี้มีได้อยู่ในสถานะที่จะสามารถชำระหนี้ได้ไซ้ ท่านว่าเจ้าหนี้ยังหาผิดนัดไม่</p>	<p><Same as the current provision Sec. 211></p>
<p>212 ถ้ามิได้กำหนดเวลาชำระหนี้ไว้ก็ดี หรือถ้าลูกหนี้มีสิทธิที่จะชำระหนี้ได้ก่อนเวลากำหนดก็ดี การที่เจ้าหนี้มีเหตุขัดข้องชั่วคราวไม่อาจรับชำระหนี้ที่เขาขอปฏิบัติแก่ตนได้นั้น หาทำให้เจ้าหนี้ตกเป็นผู้ผิดนัดไม่ เว้นแต่ลูกหนี้จะได้บอกกล่าวการชำระหนี้ไว้ล่วงหน้าโดยเวลาอันสมควร</p>	<p><Same as the current provision Sec. 212></p>

Current Sections	Proposals
	<p>212/1 [Wirkungen des Gläubigerverzugs] (1) Der Schuldner hat während des Verzugs des Gläubigers nur Vorsatz und grobe Fahrlässigkeit zu vertreten.</p>
	<p>(2) Wird eine nur der Gattung nach bestimmte Sache geschuldet, so geht die Gefahr mit dem Zeitpunkt auf den Gläubiger über, in welchem er dadurch in Verzug kommt, dass er die angebotene Sache nicht annimmt.</p>
<p>221 [Sec. No. changed] หนี้เงินอันต้องเสียดอกเบี้ยนั้น ท่านว่าจะคิดดอกเบี้ยในระหว่างที่เจ้าหนี้ผิดนัดหาได้ไม่</p>	<p>212/2 [Wegfall der Verzinsung] <Same as the current provision Sec. 221></p>
<p>213 ถ้าลูกหนี้ละเลยไม่ชำระหนี้ของตน เจ้าหนี้จะร้องขอต่อศาลให้สั่งบังคับชำระหนี้ก็ได้ เว้นแต่สภาพแห่งหนี้จะไม่เปิดช่องให้ทำเช่นนั้นได้ เมื่อสภาพแห่งหนี้ไม่เปิดช่องให้บังคับชำระหนี้ได้ ถ้าวัตถุแห่งหนี้เป็นอันให้กระทำการอันหนึ่งอันใด เจ้าหนี้จะร้องขอต่อศาลให้สั่งบังคับให้บุคคลภายนอกกระทำการอันนั้นโดยให้ลูกหนี้เสียค่าใช้จ่ายให้ก็ได้ แต่ถ้าวัตถุแห่งหนี้เป็นอันให้กระทำการนิติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งไซ้ ศาลจะสั่งให้ถือเอาตามคำพิพากษาแทนการแสดงเจตนาของลูกหนี้ก็ได้ ส่วนหนี้ซึ่งมีวัตถุเป็นอันจะให้ตั้งวันการอันใด เจ้าหนี้จะเรียกร้องให้หรือถอนการที่ได้กระทำลงแล้วนั้นโดยให้ลูกหนี้เสียค่าใช้จ่าย และให้จัดการอันควรเพื่อปกัลภายหน้าด้วยก็ได้ อนึ่ง บทบัญญัติในวรรคทั้งหลายที่กล่าวมาาก่อนนี้ หากกระทบกระทั่งถึงสิทธิที่จะเรียกเอาค่าเสียหายไม่</p>	<p><Same as the current provision Sec. 213></p>
<p>214 เจ้าหนี้มีสิทธิที่จะให้ชำระหนี้ของตนจากทรัพย์สินของลูกหนี้จนสิ้นเชิง รวมทั้งเงินและทรัพย์สินอื่นๆ ซึ่งบุคคลภายนอกค้างชำระแก่ลูกหนี้ด้วย</p>	<p><Same as the current provision Sec. 214></p>
<p>215 [Improved] เมื่อลูกหนี้ไม่ชำระหนี้ให้ต้องตามความประสงค์อันแท้จริงแห่งมูลหนี้ไซ้ เจ้าหนี้จะเรียกเอาค่าสินไหมทดแทนเพื่อความเสียหายอันเกิดแต่การนั้นก็ได้</p>	<p>215 [Haftung wegen Leistungsstörungen – Allgemeine Bestimmungen] (1) Wenn der Schuldner die ihm obliegende Leistung nicht oder nicht wie geschuldet erfüllt, kann der Gläubiger immer Entschädigung für den dadurch entstehenden Schaden verlangen, in welcher Form und in welchem Maß die Nichterfüllung auch sein mag. Der Anspruch auf die Leistung oder Nacherfüllung bleibt unbeschadet.</p>
	<p>(2) Der Gläubiger ist unter den zusätzlichen Voraussetzungen vom § 216, 217 oder vom § 218 auch dazu berechtigt, Schadensersatz statt der Leistung oder Nacherfüllung zu verlangen.</p>

Current Sections	Proposals
	<p>(3) Der Anspruch auf die Leistung oder Nacherfüllung ist ausgeschlossen, soweit der Gläubiger Schadensersatz statt der Leistung oder Nacherfüllung nach dem Abs. 2 verlangt. Verlangt der Gläubiger Schadensersatz statt der ganzen Leistung, so kann der Schuldner das Geleistete nach den Vorschriften des Rücktritts in den §§ 391 und 392 zurückfordern.</p>
	<p>(4) Anstelle des Schadensersatzes statt der Leistung kann der Gläubiger ferner Ersatz der Aufwendungen verlangen, die er im Vertrauen auf den Erhalt der Leistung gemacht hat und billigerweise machen durfte, es sei denn, deren Zweck wäre auch ohne die Nichterfüllung des Schuldners nicht erreicht worden.</p>
	<p>(5) Der Schuldner haftet nicht für den Schaden, solange er den nach der Entstehung des Schuldverhältnisses eintretenden Umstand nicht zu vertreten hat, infolge dessen die ihm obliegende Leistung nicht erfüllt wird, in welcher Form es auch sein mag.</p>
	<p>(6) Bei einem gegenseitigen Vertrag ist der Gläubiger immer zum Rücktritt vom Vertrag wegen der Nichterfüllung nach dem § 387 berechtigt, auch wenn der Schuldner die Nichterfüllung nicht zu vertreten haben mag.</p>
	<p>216 [Schadensersatz statt der Leistung wegen verspätet, teilweise oder nicht wie geschuldet erbrachter Leistung] (1) Erbringt Schuldner die ihm obliegende Leistung überhaupt nicht, ist er mit ihr verspätet, erbringt er sie nur teilweise oder nicht wie geschuldet, so kann ihm der Gläubiger zur Bewirkung der Leistung oder Nacherfüllung eine angemessene Frist bestimmen. Nach dem Ablaufe der Frist ist er auch dazu berechtigt, anstelle der Leistung oder Nacherfüllung Schadensersatz wegen Nichterfüllung zu verlangen, soweit die Leistung nicht rechtzeitig, gänzlich und wie geschuldet erfolgt ist.</p>
	<p>(2) Nach dem Ablaufe der Frist ist der Gläubiger auch dazu berechtigt, anstelle der Leistung oder Nacherfüllung Schadensersatz wegen Nichterfüllung der ganzen Verbindlichkeit zu verlangen, wenn;</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. die Leistung völlig ausgeblieben ist; 2. die Leistung verspätet oder nur teilweise bewirkt wird und der Gläubiger an derartigen Leistung kein Interesse hat; <p>oder</p>

Current Sections	Proposals
	<p>3. dem Schuldner die Nacherfüllung wegen der nicht wie geschuldet erbrachten Leistung bis zum Ablaufe der Frist nicht gelungen ist; es sei denn, die Nichterfüllung ist unerheblich.</p>
	<p>(3) Der Gläubiger kann seinen Anspruch auf Schadensersatz wegen Nichterfüllung nach dem Abs. 1 oder 2 sofort geltend machen, ohne dass es der Bestimmung einer Frist für Leistung oder Nacherfüllung bedarf, wenn</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. der Schuldner die Leistung oder Nacherfüllung ernsthaft und endgültig verweigert; oder 2. der Zweck des Schuldverhältnisses nach dessen Natur oder dem Willen der Parteien nur dadurch zu erreichen ist, dass der Schuldner zu einem bestimmten Zeitpunkt oder innerhalb einer bestimmten Frist leistet, er jedoch den Termin versäumt oder die Frist erfolglos verstreichen lässt.
<p>216 [Improved] ถ้าโดยเหตุผิดนัด การชำระหนี้กลายเป็นอันไร้ประโยชน์แก่เจ้าหนี้ เจ้าหนี้จะบอกปิดไม่รับชำระหนี้ และจะเรียกเอาค่าสินไหมทดแทนเพื่อการไม่ชำระหนี้ก็ได้</p>	<p>(4) Ferner für sonstige Fälle, in denen eine verspätet, nur teilweise oder nicht wie geschuldet erbrachte Leistung für den Gläubiger kein Interesse haben wird, kann er den Schuldner im voraus mit der Erklärung abmahnen, dass er die Annahme einer derartigen Leistung oder Nacherfüllung ablehne. Wird die Leistung nicht rechtzeitig, gänzlich und wie geschuldet erbracht, so ist der Gläubiger auch dazu berechtigt, unter Ablehnung der Leistung oder Nacherfüllung Schadensersatz wegen Nichterfüllung der ganzen Verbindlichkeit zu verlangen, ohne dass es der Bestimmung einer Frist für Leistung oder Nacherfüllung bedarf.</p>
	<p>(5) Die Vorschriften von Absätzen (1) – (3) gelten auch im Fall, dass der Schuldner rechtskräftig verurteilt wird.</p>
<p>217 [Moved out] ลูกหนี้จะต้องรับผิดชอบในความเสียหายบรรดาที่เกิดแต่ความประมาทเลินเล่อในระหว่างเวลาที่ตนผิดนัด ทั้งจะต้องรับผิดชอบในการชำระหนี้กลายเป็นพันวิสัย เพราะอุบัติเหตุอันเกิดขึ้นในระหว่างเวลาที่ผิดนัดด้วย เว้นแต่ความเสียหายนั้นถึงแม้ว่าตนจะได้ชำระหนี้ทันเวลากำหนดก็คงจะต้องเกิดมีอยู่นั่นเอง</p>	<p>217 (aufgehoben)</p>
<p>218 [Improved] ถ้าการชำระหนี้กลายเป็นพันวิสัยจะทำได้เพราะพฤติการณ์อันใดอันหนึ่งซึ่งลูกหนี้ต้องรับผิดชอบไซ้ ท่านว่าลูกหนี้จะต้องใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่เจ้าหนี้เพื่อค่าเสียหายอย่างใด ๆ อันเกิดแต่การไม่ชำระหนี้</p>	<p>218 [Schadensersatz statt der Leistung wegen des Ausschlusses der Leistungspflicht] (1) Soweit der Schuldner vom ihm obliegenden Leistung oder Nacherfüllung infolge eines nach der Entstehung des Schuldverhältnisses eintretenden Umstandes nach dem § 203/1 befreit wird, kann der Gläubiger anstelle der Leistung</p>

Current Sections	Proposals
	oder Nacherfüllung Schadensersatz wegen Nichterfüllung verlangen.
<p>ในกรณีที่การชำระหนี้กลายเป็นพันธวิสัยแต่เพียงบางส่วน ถ้าหากว่าส่วนที่ยังเป็นวิสัยจะทำได้นั้นจะเป็นอันไรประโยชน์แก่เจ้าหนี้แล้ว เจ้าหนี้จะไม่ยอมรับชำระหนี้ส่วนที่ยังเป็นวิสัยจะทำได้นั้น แล้วและเรียกค่าสินไหมทดแทนเพื่อการไม่ชำระหนี้เสียทั้งหมดที่เดียวก็ได้</p>	<p>(2) In folgenden Fällen ist er auch dazu berechtigt, Schadensersatz wegen Nichterfüllung der ganzen Verbindlichkeit zu verlangen, wenn;</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. der Anspruch auf die Leistung völlig ausgeschlossen wird; 2. der Gläubiger im Fall des teilweise geltenden Ausschlusses an der noch zu bewirkenden Teilleistung kein Interesse hat; oder 3. der Anspruch auf die Nacherfüllung wegen der nicht wie geschuldet erbrachten Leistung völlig ausgeschlossen wird; es sei denn, die Nichterfüllung ist unerheblich.
	<p>(3) Verlangt der Gläubiger nach § 203/2 Herausgabe des für den geschuldeten Gegenstand erlangten Ersatzes oder Abtretung des Ersatzanspruchs, so mindert sich die ihm zu leistende Entschädigung um den Wert des erlangten Ersatzes oder Ersatzanspruchs.</p>
<p>219 [Repealed]</p> <p>ถ้าการชำระหนี้กลายเป็นพันธวิสัยเพราะเหตุการณ์อันใดอันหนึ่งซึ่งเกิดขึ้นภายหลังที่ได้ก่อหนี้ และซึ่งลูกหนี้ไม่ต้องรับผิดชอบนั้นไซ้ ท่านว่าลูกหนี้เป็นอันหลุดพ้นจากการชำระหนี้นั้น ถ้าภายหลังที่ได้ก่อหนี้ขึ้นแล้วนั้น ลูกหนี้กลายเป็นคนไม่สามารถจะชำระหนี้ได้ไซ้ ท่านให้ถือเสมือนว่าเป็นเหตุการณ์ที่ทำให้การชำระหนี้ตกเป็นอันพันธวิสัยจะนั้น</p>	<p>219 [Anfänglicher Ausschluss der Leistungspflicht]</p> <p>Soweit der Schuldner von der ihm obliegenden Leistung infolge eines bei der Entstehung des Schuldverhältnisses bereits vorliegenden Umstandes nach dem § 203/1 befreit wird, bestimmen sich die Rechte des Gläubigers nach § 218. Dies gilt jedoch nicht, wenn der Schuldner den Umstand bei der Entstehung des Schuldverhältnisses nicht kannte und seine Unkenntnis auch nicht zu vertreten hat. Das Recht des Rücktrittes nach dem § 389 bleibt dadurch unbeschadet.</p>
<p>220 [Moved out]</p> <p>ลูกหนี้ต้องรับผิดชอบในความผิดของตัวแทนแห่งตน กับทั้งของบุคคลที่ตนใช้ในการชำระหนี้นั้นโดยขนาดเสมอกับว่าเป็นความผิดของตนเองจะนั้น แต่บทบัญญัติแห่งมาตรา ๓๗๓ หาใช้บังคับแก่กรณีเช่นนี้ด้วยไม่</p>	<p>220 [Schadensersatz wegen der Verletzung der Schutzpflicht]</p> <p>Verletzt der Schuldner eine Pflicht nach § 194 Abs. 2, so ist der Gläubiger unter denselben Voraussetzungen zu denselben Rechten berechtigt wie der Gläubiger in einem Fall der Nichterfüllung, wenn ihm die Leistung durch den Schuldner nicht mehr zuzumuten ist. [Optional]</p>
<p>221 [Moved out]</p> <p>หนี้เงินอันต้องเสียดอกเบี้ยนั้น ท่านว่าจะคิดดอกเบี้ยในระหว่างที่เจ้าหนี้ผิดนัดหาได้ไม่</p>	<p>221 (aufgehoben)</p>
<p>222</p> <p>การเรียกเอาค่าเสียหายนั้น ได้แก่เรียกค่าสินไหมทดแทนเพื่อความเสียหายเช่นที่ตามปกติย่อมเกิดขึ้นแต่การไม่ชำระหนี้</p> <p>เจ้าหนี้จะเรียกค่าสินไหมทดแทนได้ แม้กระทั่งเพื่อความ</p>	<p><Same as the current provision Sec. 222></p>

Current Sections	Proposals
<p>เสียหายอันเกิดแต่พฤติการณ์พิเศษ หากว่าคู่กรณีที่เกี่ยวข้องได้คาดเห็นหรือควรจะได้คาดเห็นพฤติการณ์เช่นนั้นล่วงหน้าก่อนแล้ว</p>	
<p>223 ถ้าฝ่ายผู้เสียหายได้มีส่วนทำความผิดอย่างใดอย่างหนึ่งก่อให้เกิดความเสียหายด้วยไซ้ ท่านว่าหนี่อันจะต้องใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่ฝ่ายผู้เสียหายมากน้อยเพียงใด ต้องอาศัยพฤติการณ์เป็นประมาณ ข้อสำคัญก็คือว่าความเสียหายนั้นได้เกิดขึ้น เพราะฝ่ายไหนเป็นผู้ก่อยิ่งหย่อนกว่ากันเพียงไร วิธีเดียวกันนี้ ท่านให้ใช้แม้ทั้งที่ความผิดของฝ่ายผู้เสียหายจะมีแต่เพียงละเลยไม่เตือนลูกหนี่ให้รู้ถึงอันตราย แห่งการเสียหายอันเป็นอย่งร้ายแรงผิดปกติ ซึ่งลูกหนี่ไม่รู้หรือไม่อาจจจะรู้ได้ หรือเพียงแต่ละเลยไม่บำบัดปกป้อง หรือบรรเทาความเสียหายนั้นด้วย อนึ่ง บทบัญญัติแห่งมาตรา ๒๒๐ นั้น ท่านให้นำมาใช้บังคับด้วยโดยอนุโลม</p>	<p><Same as the current provision Sec. 223></p>
<p>224 หนี่เงินนั้น ให้คิดดอกเบี้ยในระหว่างเวลาผิดนัดในอัตราที่กำหนดตามมาตรา ๗ บวกด้วยอัตราเพิ่มร้อยละสองต่อปี ถ้าเจ้าหนี่อาจจะเรียกดอกเบี้ยได้สูงกว่านั้น โดยอาศัยเหตุอย่างอื่นอันชอบด้วยกฎหมาย ก็ให้คงส่งดอกเบี้ยต่อไปตามนั้น ห้ามมิให้คิดดอกเบี้ยซ้อนดอกเบี้ยในระหว่างผิดนัด การพิสูจนค่าเสียหายอย่างอื่นนอกกว่านั้น ให้พิสูจนได้</p>	<p><Same as the current provision Sec. 224></p>
<p>224/1 ถ้าลูกหนี่มีหนี่ที่ผ่อนชำระหนี่เงินเป็นงวด และลูกหนี่ผิดนัดไม่ชำระหนี่ในงวดใด เจ้าหนี่อาจเรียกดอกเบี้ยในระหว่างเวลาผิดนัดได้เฉพาะจากต้นเงินของงวดที่ลูกหนี่ผิดนัดนั้น ข้อตกลงใดขัดกับความในวรรคหนี่ ข้อตกลงนั้นเป็นโมฆะ</p>	<p><Same as the current provision Sec. 224/1></p>
<p>225 ถ้าลูกหนี่จำต้องใช้ค่าสินไหมทดแทนเพื่อราคาวัตถุอันได้เสื่อมเสียไประหว่างผิดนัดก็ดี หรือวัตถุอันไม่อาจส่งมอบได้ เพราะเหตุอย่างใดอย่างหนึ่งอันเกิดขึ้นระหว่างผิดนัดก็ดี ท่านเจ้าหนี่จะเรียกดอกเบี้ยในจำนวนที่จะต้องใช้เป็นค่าสินไหมทดแทน คิดตั้งแต่เวลาอันเป็นฐานที่ตั้งแห่งการกะประมาณราคานั้นก็ได้ วิธีเดียวกันนี้ ท่านให้ใช้ตลอดถึงการที่ลูกหนี่จำต้องใช้ค่าสินไหมทดแทน เพื่อการที่ราคาวัตถุตกต่ำเพราะวัตถุอันเสื่อมเสียลงในระหว่างเวลาที่ผิดนัดนั้นด้วย</p>	<p><Same as the current provision Sec. 225></p>
<p style="text-align: center;">ส่วนที่ ๒ รับช่วงสิทธิ</p>	
<p>226</p>	<p><Same as the current provision Sec. 226></p>

Current Sections	Proposals
<p>บุคคลผู้รับช่วงสิทธิของเจ้าหนี้ ชอบที่จะใช้สิทธิทั้งหลาย บรรดาที่เจ้าหนี้มีอยู่โดยมูลหนี้ รวมทั้งประกันแห่งหนี้นั้นได้ในนามของตนเอง</p> <p>ช่วงทรัพย์ ได้แก่เอาทรัพย์สินอันหนึ่งเข้าแทนที่ทรัพย์สินอีกอันหนึ่งในฐานะนิดิน้อยอย่างเดียวกันกับทรัพย์สินอันก่อน</p>	
<p>227</p> <p>เมื่อเจ้าหนี้ได้รับค่าสินไหมทดแทนความเสียหายเต็มราคา ทรัพย์หรือสิทธิซึ่งเป็นวัตถุแห่งหนี้แล้ว ท่านว่าลูกหนี้ย่อมเข้าสู่ฐานะเป็นผู้รับช่วงสิทธิของเจ้าหนี้ อันเกี่ยวกับทรัพย์หรือสิทธิอื่นๆ ด้วยอำนาจกฎหมาย</p>	<p><Same as the current provision Sec. 227></p>
<p>228 [Moved out]</p> <p>ถ้าพฤติการณ์ซึ่งทำให้การชำระหนี้เป็นอันพ้นวิสัยนั้นเป็นผลให้ลูกหนี้ได้มาซึ่งของแทนที่ดี หรือได้สิทธิเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนเพื่อทรัพย์สินอันจะพึงได้แก่ตนนั้นก็ดี ท่านว่าเจ้าหนี้จะเรียกให้ส่งมอบของแทนที่ได้รับไว้ หรือจะเข้าเรียกเอาค่าสินไหมทดแทนเสียเองก็ได้</p> <p>ถ้าเจ้าหนี้มีสิทธิเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนเพราะการไม่ชำระหนี้และถ้าใช้สิทธินั้นตั้งได้ระบู่ไว้ในวรรคต้นไซ้ร ค่าสินไหมทดแทนอันจะพึงใช้แก่เจ้าหนี้ย่อมลดจำนวนลงเพียงเสมอราคาแห่งของแทนซึ่งลูกหนี้ได้รับไว้หรือเสมอจำนวนค่าสินไหมทดแทนที่ลูกหนี้จะเรียกร้องได้นั้น</p>	<p>228 (aufgehoben)</p>
<p>229 – 368</p>	<p><Same as the current provision Secs. 329 – 368></p>
<p style="text-align: center;">หมวด ๒ ผลแห่งสัญญา</p>	
<p>369</p> <p>ในสัญญาต่างตอบแทนนั้น คู่สัญญาฝ่ายหนึ่งจะไม่ยอมชำระหนี้จนกว่าอีกฝ่ายหนึ่งจะชำระหนี้หรือขอปฏิบัติการชำระหนี้ก็ได้ แต่ความข้อนี้ท่านมิให้ใช้บังคับ ถ้าหนี้ของคู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่งยังไม่ถึงกำหนด</p>	<p><Same as the current provision Sec. 369></p>
<p>370 [Repealed]</p> <p>ถ้าสัญญาต่างตอบแทนมีวัตถุประสงค์เป็นการก่อให้เกิดหรือโอนทรัพย์สินในทรัพย์สินเฉพาะสิ่ง และทรัพย์สินนั้นสูญหรือเสียหายไปด้วยเหตุอย่างใดอย่างหนึ่งอันจะโทษลูกหนี้มิได้ไซ้ร ท่านว่าการสูญหรือเสียหายนั้นตกเป็นพับแก่เจ้าหนี้</p> <p>ถ้าไม่ใช่ทรัพย์สินเฉพาะสิ่ง ท่านให้ใช้บทบัญญัติที่กล่าวมาในวรรคก่อนนี้บังคับแต่เวลาที่ทรัพย์สินนั้น กลายเป็นทรัพย์สินเฉพาะสิ่งตามบทบัญญัติแห่งมาตรา ๑๙๕ วรรค ๒ นั้นไป</p>	<p>370 [Befreiung von der Gegenleistung]</p> <p>(1) Soweit der eine Teil bei einem gegenseitigen Vertrag aus der ihm obliegen Leistung nach dem § 203/1 befreit wird, verliert er den Anspruch auf die Gegenleistung. Das gilt jedoch nicht, wenn:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. der andere Teil den Schadensersatz wegen Nichterfüllung statt der Leistung nach § 219 verlangt; oder 2. der Teil im Fall der nicht vertragsgemäß erbrachten Leistung die Nacherfüllung nach § 203/1 nicht zu erbringen braucht.
	<p>(2) Ferner bleibt der andere Teil zur Gegenleistung</p>

Current Sections	Proposals
	<p>verpflichtet, wenn er die Herausgabe des für den geschuldeten Gegenstand erlangten Ersatzes oder Abtretung des Ersatzanspruch nach dem § 203/2 verlangt; die Gegenleistung mindert sich jedoch insoweit, als der Wert des Ersatzes oder des Ersatzanspruch hinter dem Wert der geschuldeten Leistung zurückbleibt.</p>
	<p>(3) Soweit die nach dieser Vorschrift nicht geschuldete Gegenleistung bewirkt ist, kann das Geleistete nach den Vorschriften des Rücktritts zurückgefordert werden.</p>
<p>371 [Repealed]</p> <p>บทบัญญัติที่กล่าวมาในมาตราก่อนนั้น ท่านมิให้ใช้บังคับถ้าเป็นสัญญาต่างตอบแทนมีเงื่อนไขบังคับก่อน และทรัพย์สินเป็นวัตถุแห่งสัญญานั้นสูญหรือทำลายลงในระหว่างที่เงื่อนไขยังไม่สำเร็จ</p> <p>ถ้าทรัพย์สินนั้นเสียหายเพราะเหตุอย่างใดอย่างหนึ่งอันจะโทษเจ้าหนี้ได้ และเมื่อเงื่อนไขนั้นสำเร็จแล้ว เจ้าหนี้จะเรียกให้ชำระหนี้โดยลดส่วนอันตนจะต้องชำระหนี้ตอบแทนนั้นลงหรือเลิกสัญญานั้นเสียก็ได้ แล้วแต่จะเลือก แต่ในกรณีที่ต้นเหตุเสียหายเกิดเพราะฝ่ายลูกหนี้นั้น ท่านว่าหากกระทบกระทั่งถึงสิทธิของเจ้าหนี้ที่จะเรียกค่าสินไหมทดแทนไม่</p>	<p>371 (aufgehoben)</p>
<p>372 [Improved]</p> <p>นอกจากกรณีดังกล่าวไว้ในสองมาตราก่อน ถ้าการชำระหนี้ตกเป็นพ้นวิสัยเพราะเหตุอย่างใดอย่างหนึ่งอันจะโทษฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดก็ไม่ได้ไซ้ ท่านว่าลูกหนี้ที่มีสิทธิจะรับชำระหนี้ตอบแทนไม่</p> <p>ถ้าการชำระหนี้ตกเป็นพ้นวิสัยเพราะเหตุอย่างใดอย่างหนึ่งอันจะโทษเจ้าหนี้ได้ ลูกหนี้ก็หาเสียสิทธิที่จะรับชำระหนี้ตอบแทนไม่ แต่ว่าลูกหนี้ได้อะไรไว้เพราะการปลดหนี้ก็ดี หรือใช้คุณสมบัติความสามารถของตนเป็นประการอื่นเป็นเหตุให้ได้อะไรมา หรือแกล้งละเลยเสียไม่ชวนชวยเอาอะไรที่สามารถจะทำได้ก็ดี มากน้อยเท่าไร จะต้องเอามาหักกับจำนวนอันตนจะได้รับชำระหนี้ตอบแทน วิธีเดียวกันนี้ท่านให้ใช้ตลอดถึงกรณีที่การชำระหนี้อันฝ่ายหนึ่งยังค้างชำระอยู่นั้นตกเป็นพ้นวิสัย เพราะพฤติการณ์อันใดอันหนึ่งซึ่งฝ่ายนั้นมีต้องรับผิดชอบ ในเวลาเมื่ออีกฝ่ายหนึ่งผิดนัดไม่รับชำระหนี้</p>	<p>372 [Erhalt des Anspruchs auf Gegenleistung]</p> <p>(1) Der eine Teil bei einem gegenseitigen Vertrag, der nach § 203/1 von der Verpflichtung zur ihm obliegenden Leistung befreit wird, behält den Anspruch auf die Gegenleistung, soweit der andere Teil den Umstand, infolge dessen der Anspruch auf die Leistung ausgeschlossen wird, verursacht hat. Er muss sich jedoch dasjenige anrechnen lassen, was er infolge der Befreiung von der Leistung erspart oder durch anderweitige Verwendung seiner Arbeitskraft erwirbt oder zu erwerben böswillig unterlässt.</p> <p>(2) Das gleiche gilt, wenn der eine Teil von der Verpflichtung zur ihm obliegenden Leistung infolge eines von ihm nicht zu vertretenden Umstandes zu einer Zeit nach § 203/1 befreit wird, zu welcher der andere Teil im Verzug der Annahme ist.</p>
<p>373</p> <p>ความตกลงทำไว้ล่วงหน้าเป็นข้อความยกเว้นมิให้ลูกหนี้ต้องรับผิดชอบเพื่อกลั่นแกล้ง หรือความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงของตนนั้น ท่านว่าเป็นโมฆะ</p>	<p>373 (aufgehoben)</p>
<p>374 – 385</p>	<p><Same as the current provision Secs. 374 – 385></p>

Current Sections	Proposals
หมวด ๔ เลิกสัญญา	
<p>386 ถ้าคู่สัญญาฝ่ายหนึ่งมีสิทธิเลิกสัญญาโดยข้อสัญญาหรือโดยบทบัญญัติแห่งกฎหมาย การเลิกสัญญาเช่นนั้นย่อมทำด้วยแสดงเจตนาแก่อีกฝ่ายหนึ่ง แสดงเจตนาดังกล่าวมาในวรรคก่อนนั้น ท่านว่าหาอาจจะถอนได้ไม่</p>	<p><Same as the current provision Sec. 386></p>
<p>387 [Moved out] ถ้าคู่สัญญาฝ่ายหนึ่งไม่ชำระหนี้ อีกฝ่ายหนึ่งจะกำหนดระยะเวลาพอสมควร แล้วบอกกล่าวให้ฝ่ายนั้นชำระหนี้ภายในระยยะเวลานั้นก็ได้ ถ้าและฝ่ายนั้นไม่ชำระหนี้ภายในระยะเวลาที่กำหนดให้ไซ้ร์ อีกฝ่ายหนึ่งจะเลิกสัญญาเสียก็ได้</p>	<p>387 [Rücktritt wegen Leistungsstörungen] (1) Wenn der eine Teil bei einem gegenseitigen Vertrag infolge eines Umstandes seine Verbindlichkeit nicht oder nicht wie geschuldet erfüllt, ist der andere Teil unter zusätzlichen Voraussetzungen vom § 388 oder vom § 389 auch zum Rücktritt des Vertrags berechtigt, in welcher Form und in welchem Maß die Nichterfüllung auch sein mag. Das Recht des Rücktritts setzt den Verschulden des einen Teils für den Umstand nicht voraus. (2) Der Rücktritt ist ausgeschlossen, soweit der eine Teil infolge eines Umstandes an der Erfüllung seiner Leistung oder an der Nacherfüllung scheitert, den der andere Teil verursacht hat. Das gleiche gilt, wenn der eine Teil von der Verpflichtung zur ihm obliegenden Leistung infolge eines von ihm nicht zu vertretenden Umstandes zu einer Zeit nach § 203/1 befreit wird, zu welcher der andere Teil im Verzug der Annahme ist.</p>
	<p>(3) Das Recht, bei einem gegenseitigen Vertrag Schadensersatz nach dem § 215 Abs. 1 zu verlangen, wird durch den Rücktritt nicht ausgeschlossen.</p>
<p>387 [Moved in] ถ้าคู่สัญญาฝ่ายหนึ่งไม่ชำระหนี้ อีกฝ่ายหนึ่งจะกำหนดระยะเวลาพอสมควร แล้วบอกกล่าวให้ฝ่ายนั้นชำระหนี้ภายในระยยะเวลานั้นก็ได้ ถ้าและฝ่ายนั้นไม่ชำระหนี้ภายในระยะเวลาที่กำหนดให้ไซ้ร์ อีกฝ่ายหนึ่งจะเลิกสัญญาเสียก็ได้</p>	<p>388 [Rücktritt wegen verspätet, teilweise oder nicht vertragsgemäß erbrachter Leistung] (1) Erbringt der eine Teil bei einem gegenseitigen Vertrag die ihm obliegenden Leistung überhaupt nicht, ist er mit ihr verspätet, erbringt er sie nur teilweise oder nicht vertragsgemäß, so kann ihm der andere Teil zur Bewirkung der Leistung oder Nacherfüllung eine angemessene Frist bestimmen. Nach dem Ablaufe der Frist ist er auch dazu berechtigt, vom Vertrag zurückzutreten, soweit die Leistung nicht rechtzeitig, gänzlich, und vertragsgemäß erfolgt ist.</p>
	<p>(2) Nach dem Ablaufe der Frist ist der andere Teil auch dazu berechtigt, vom ganzen Vertrag zurückzutreten, wenn;</p>

Current Sections	Proposals
	<ol style="list-style-type: none"> 1. die Leistung völlig ausgeblieben ist; 2. die Leistung bis zum Ablaufe der Frist nur teilweise bewirkt wird und der andere Teil an der Teilleistung kein Interesse hat; oder 3. dem jenen Teil die Nacherfüllung wegen der nicht vertragsgemäß erbrachten Leistung bis zum Ablaufe der Frist nicht gelungen ist; es sei denn, die Nichterfüllung ist unerheblich.
<p>388 [Improved]</p> <p>ถ้าวัตถุประสงค์แห่งสัญญานั้น ว่าโดยสภาพหรือโดยเจตนาที่คู่สัญญาได้แสดงไว้ จะเป็นผลสำเร็จได้ก็แต่ด้วยการชำระหนี้ ณ เวลาที่กำหนดก็ดี หรือภายในระยะเวลาอันใดอันหนึ่งซึ่งกำหนดไว้ก็ดี และกำหนดเวลาหรือระยะเวลาอันนั้นได้ล่วงพ้นไปโดยฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งมิได้ชำระหนี้ไซ้ ท่านว่าอีกฝ่ายหนึ่งจะเลิกสัญญานั้นเสียก็ได้ มีพักต้องบอกกล่าวตั้งว่าไว้ในมาตราก่อนนั้นเลย</p>	<p>(3) Der andere Teil kann den Rücktritt vom Vertrag nach dem Abs. 1 oder 2 sofort geltend machen, ohne dass es der Bestimmung einer Frist für Leistung oder Nacherfüllung bedarf, wenn</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. der eine Teil die ihm obliegende Leistung ernsthaft und endgültig verweigert, 2. der Zweck eines Vertrags nach der Natur des Vertrags oder dem Willen der Parteien nur dadurch zu erreichen ist, dass der eine Teil zu einem bestimmten Zeitpunkt oder innerhalb einer bestimmten Frist leistet, er jedoch den Termin versäumt oder die Frist erfolglos verstreichen lässt.
	<p>(4) Ferner für sonstige Fälle, in denen die Erfüllung des Vertrags infolge einer verspätet, nur teilweise, oder nicht vertragsgemäß erbrachten Leistung für den einen Teil kein Interesse haben wird, kann er den anderen Teil mit der Erklärung abmahnen, dass er die Annahme einer derartigen Leistung oder Nacherfüllung ablehnen werde. Wird der Vertrag nicht rechtzeitig, gänzlich und vertragsgemäß erfüllt, so ist er auch dazu berechtigt, unter Ablehnung der Leistung oder Nacherfüllung vom ganzen Vertrag zurückzutreten, ohne dass es der Bestimmung einer Frist für Leistung oder Nacherfüllung bedarf.</p>
	<p>(5) Der andere Teil kann bereits vor dem Eintritt der Fälligkeit der Leistung zurücktreten, wenn offensichtlich ist, dass die Voraussetzungen des Rücktritts eintreten werden.</p>
	<p>(6) Die Vorschriften von Absätzen (1) – (3) gelten auch im Fall, dass der eine Teil rechtskräftig verurteilt wird.</p>
<p>389 [Repealed]</p> <p>ถ้าการชำระหนี้ทั้งหมดหรือแต่บางส่วนกลายเป็นพันธวิสัย เพราะเหตุอย่างใดอย่างหนึ่งอันจะโทษลูกหนี้ได้ไซ้ เจ้าหนี้จะเลิกสัญญานั้นเสียก็ได้</p>	<p>389 [Rücktritt wegen des Ausschlusses der Leistungspflicht]</p> <p>(1) Soweit der eine Teil bei einem gegenseitigen Vertrag vom ihm obliegenden Leistung oder Nacherfüllung infolge eines Umstandes nach dem § 203/1 befreit wird, ist der andere Teil berechtigt, vom Vertrag zurückzutreten, ob ein solcher Umstand bereits vor dem Vertragsschluss eingetreten ist oder nicht.</p>

Current Sections	Proposals
	<p>(2) In folgenden Fällen ist er auch dazu berechtigt, vom ganzen Vertrag zurückzutreten, wenn;</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. der Anspruch auf die Leistung völlig ausgeschlossen wird; 2. der andere Teil im Fall des teilweise geltenden Ausschlusses an der noch zu bewirkenden Teilleistung kein Interesse hat; oder 3. der Anspruch auf die Nacherfüllung wegen der nicht vertragsgemäß erbrachten Leistung völlig ausgeschlossen wird; es sei denn, die Nichterfüllung ist unerheblich.
	<p>(3) Verlangt der andere Teil nach § 203/2 Herausgabe des für den geschuldeten Gegenstand erlangten Ersatzes oder Abtretung des Ersatzanspruchs, so ist der Rücktritt ausgeschlossen.</p>
	<p>389/1 [Rücktritt wegen der Verletzung der Schutzpflicht] Verletzt der eine Teil bei einem gegenseitigen Vertrag eine Pflicht nach § 194 Abs. 2, so kann der andere Teil zurücktreten, wenn ihm ein Festhalten am Vertrag nicht mehr zuzumuten ist. [Optional]</p>
<p>390 ถ้าในสัญญาใดคู่สัญญาเป็นบุคคลหลายคนด้วยกันอยู่ข้างหนึ่งหรืออีกข้างหนึ่ง ท่านว่าจะใช้สิทธิเลิกสัญญาได้ก็แต่เมื่อบุคคลเหล่านั้นทั้งหมดรวมกันใช้ ทั้งใช้ต่อบุคคลเหล่านั้นรวมหมดทุกคนด้วย ถ้าสิทธิเลิกสัญญาอันมีแก่บุคคลหนึ่งในจำพวกที่มีสิทธินั้นเป็นอันระงับสิ้นไปแล้ว สิทธิเลิกสัญญาอันมีแก่คนอื่นก็ย่อมระงับสิ้นไปด้วย</p>	<p><Same as the current provision Sec. 390></p>
<p>391 เมื่อคู่สัญญาฝ่ายหนึ่งได้ใช้สิทธิเลิกสัญญาแล้ว คู่สัญญาแต่ละฝ่าย จำต้องให้อีกฝ่ายหนึ่งได้กลับคืนสู่ฐานะดังที่เป็นอยู่เดิม แต่ทั้งนี้จะให้เป็นที่เสื่อมเสียแก่สิทธิของบุคคลภายนอกหาได้ไม่ ส่วนเงินอันจะต้องใช้คืนในกรณีดังกล่าวมาในวรรคต้นนั้น ท่านให้บวกดอกเบี้ยเข้าด้วย คิดตั้งแต่เวลาที่ได้รับไว้ ส่วนที่เป็นการทำงานอันได้กระทำไป และเป็นการยอมให้ใช้ทรัพย์สิน การที่จะชดใช้คืน ท่านให้ทำได้ด้วยใช้เงินตามควรค่าแห่งการนั้นๆ หรือถ้าในสัญญามีกำหนดว่าให้ใช้เงินตอบแทน ก็ให้ใช้ตามนั้น การใช้สิทธิเลิกสัญญานั้น หากกระทบกระทั่งถึงสิทธิเรียกร้องค่าเสียหายไม่</p>	<p><Same as the current provision Sec. 391></p>
<p>392 การชำระหนี้ของคู่สัญญาอันเกิดแต่การเลิกสัญญานั้น ให้เป็นไปตามบทบัญญัติแห่งมาตรา ๓๖๙</p>	<p><Same as the current provision Sec. 392></p>

Current Sections	Proposals
<p>393 ถ้ามิได้กำหนดระยะเวลาไว้ให้ใช้สิทธิเลิกสัญญา คู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่งจะกำหนดระยะเวลาพอสมควร แล้วบอกกล่าวให้ฝ่ายที่มีสิทธิเลิกสัญญานั้นแถลงให้ทราบภายในระยะเวลานั้นก็ได้ว่าจะเลิกสัญญาหรือไม่ ถ้ามิได้รับคำบอกกล่าวเลิกสัญญาภายในระยะเวลานั้น สิทธิเลิกสัญญาก็เป็นอันระงับสิ้นไป</p>	<p><Same as the current provision Sec. 393></p>
<p>394 ถ้าทรัพย์สินเป็นวัตถุแห่งสัญญานั้นบอบสลายไปในส่วนสำคัญเพราะการกระทำ หรือเพราะความผิดของบุคคลผู้มีสิทธิเลิกสัญญาก็ดี หรือบุคคลนั้นได้ทำให้การคืนทรัพย์สินกลายเป็นพันวิสัยก็ดี เปลี่ยนแปลงทรัพย์สินนั้นให้ผิดแผกไปเป็นอย่างอื่นด้วยประกอบขึ้นหรือตัดแปลงก็ดี ท่านว่าสิทธิเลิกสัญญานั้นก็เป็นอันระงับสิ้นไป</p> <p>แต่ถ้าทรัพย์สินเป็นวัตถุแห่งสัญญาได้สูญหาย หรือบอบสลายไปโดยปราศจากการกระทำหรือความผิดของบุคคลผู้มีสิทธิเลิกสัญญาไซ้ สิทธิเลิกสัญญานั้นก็หาระงับสิ้นไปไม่</p>	<p><Same as the current provision Sec. 394></p>